Σ. Σ. Χαρκιανάκη

ΝΕΡΟΣΥΡΜΗ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΝΕΡΟΣΥΡΜΗ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Νεροσυρμή

Πρώτη έκδοση, Άθήνα 2002

ISBN 960-353-099-9

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ
Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Άθήνα, Τηλ. 010 360 55 32, Fax 010 36 37 304

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Σταδίου 44, 105 59 Άθήνα
Τηλ. 010 32 15 561, Fax 010 32 19 757

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΝΕΡΟΣΥΡΜΗ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Χῶμα καὶ στάχτη, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὦτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικὰ ἰδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴν δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὄμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἐπιχείρημα.

Χ. Βλαβιανός

ΟΙ ΛΕΠΤΟΔΕΙΧΤΕΣ

Σχοινιὰ οἱ λεπτοδεῖχτες
μαζεύουν τὸν ὁρίζοντα
σὲ ρυθμὸ σχεδὸν ἀνεπαίσθητο.
Ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει δὲν ἀντέχει
ἄλλους ἀνεύθυνους χειρισμοὺς
μήτε περαιτέρω ἀναβολὴ τῶν καιρίων
ad calendas graecas.
Ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει εἶχε συμμαχήσει
ἀπ' ἀρχῆς μὲ τὴν καταιγίδα
ποὺ ἦταν πάντα στὸ πρόγραμμα·
τώρα δὲν μένει παρὰ νὰ δοῦμε
σὲ ποιὸ σημεῖο τῆς διαδρομῆς
θὰ αἰφνιδιάσει.
Ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει μπορεῖ νὰ ἐγκυμονεῖ
χίλιες εὐχάριστες ἐκπλήξεις,
δὲν θὰ μπορέσει ὅμως νὰ ξεφύγει
τὸ ἀνεπίστροφο
τοὺς λεπτοδεῖχτες ποὺ συνεχῶς
μαζεύουν τὸν ὁρίζοντα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-1-2001

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τὸ φῶς ποὺ γέννησε τὸ ἡλιοβασίλεμα
ἀνέτρεψε ὅλους τοὺς νόμους
τῆς Φυσικῆς.
Μὴν ψάχνετε ἄλλο λοιπὸν ματαίως
γιὰ ἀντι-κείμενα
ὁ ἥλιος θέλησε νὰ συντήξει τὰ πάντα
σὲ μιὰ ὑπερούσια τούρτα
καὶ μὲ σβησμένα τώρα τὰ στεγανὰ τῶν σχημάτων
ὅλα ἀναδύθηκαν συγκείμενα
τῆς κορυφαίας στιγμῆς.

Μ' ἄλλα λόγια
στὸ ἡλιοβασίλεμα
ὅλα ἕνα τίποτα
ἢ ὅλα χρυσάφι.

Sydney-Brighton Le Sands 14-1-2001

ΣΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΚΕΝΟ ΑΕΡΟΣ

Ἤξερε πὼς δὲν ἦταν πλέον ζωντανὸς
μὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν πάρουν καὶ γιὰ πεθαμένο.
Μάριος Μαρκίδης

Ὅλα τριγύρω συνεχίζονται σὲ ρυθμὸ
ρουτίνας·
δὲν λέω πιὰ συμ-βαίνουν,
θὰ τοὺς ἀναγνώριζα ἀκόμη
δράση ἐνεργητικὴ
ἀπ' τὴν ὁποία πρὸ πολλοῦ γυμνωθῆκαν
ἰδίως ἀφ' ὅτου ἔπαυσαν νὰ ἐμπνέουν
στοιχειώδη αἰσιοδοξία γιὰ ἐπιβίωση.
Συνεχίζονται λοιπὸν παθητικὰ
οἱ σκηνὲς τοῦ δρόμου
καθὼς κι οἱ ἀθέατες λειτουργίες στὰ σώματα
ζώντων ὀργανισμῶν
μὲ τὴν ἴδια ἀνευθυνότητα ποὺ ἀλλοιώνονται
στὰ συμπαγῆ πετρώματα
οἱ ποσότητες τῶν ἀργῶν μετάλλων
χωρὶς κανεὶς νὰ καταγγέλλει μεγαλοφώνως
τὴν πλήρη ἀμηχανία στὶς προεκτάσεις
τοῦ ἐν γένει τοπίου.
Πῶς ὅμως νὰ μιλήσεις γιὰ ἀ-μηχανία
σὲ κινήσεις ποὺ θεμελιώνονται
στοὺς νόμους τῆς Φυσικῆς
ἰδίως ὅταν ξέρεις ὅτι ὁ τροχὸς ἐξακολουθεῖ νὰ γυρνᾶ
ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα
νὰ γυρνᾶ μάλιστα ἐπ' ἀόριστον
μακάβρια μηχανὴ
στὸ ἀπόλυτο κενὸ ἀέρος!

Sydney-Brighton Le Sands 26-1-2001

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Ὅσο κι ἂν τὴν ἀγάπησαν
τὴ θάλασσα
δὲν ἔπαψαν στιγμὴ νὰ τὴν φοβοῦνται
ἀκόμα κι οἱ θαλασσινοί.
Γνωρίζουν ἀπὸ πρῶτο χέρι
πὼς δὲν τὴν ἐπηρεάζει
μόνο ἡ σελήνη ἐξ ἀποστάσεως
μήτε οἱ ἀλῆτες ἀέρηδες κι ἄλλα στοιχεῖα
τῶν τεσσάρων ἐποχῶν.
Τὴν κυβερνᾶ πρωτίστως σὰν ἐσωτερικὴ αἱμορραγία
ὁ ἀπρόβλεπτος πυρετὸς
ἀπὸ τοῦ ἔσχατου βυθοῦ τὰ σπλάχνα
καθὼς σύρονται τὰ θεόρατα ρεύματα
κυλινδούμενη γενειάδα τοῦ Ποσειδώνα.

Sydney-Carss Park 27-1-2001

ΣΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μαζεύοντας χρήματα
καὶ μὲ τρεμάμενα χέρια
κόπτονταν νὰ τὰ πολλαπλασιάσουν
χωρὶς ἀποχρῶντα λόγον.
Αὐτὸς διψοῦσε μόνο λέξεις
ψηφίδες τῆς γλώσσας του
ποὺ ξέπεσαν ἢ ξεχάστηκαν
ἀσπαίροντα χρωμοσώματα
στὸ δειλινὸ μιᾶς ἐποχῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 3-2-2001

ΜΝΗΜΗ

Ἔβαφε τὰ μαλλιά του σ' ἕνα χρῶμα ἀνάπαιστου.
Μάριος Μαρκίδης

Μνήμη δὲν εἶναι μόνο τὸ μυαλό μου,
εἶναι κι ὅσα κρατοῦν τ' αὐτιὰ
καὶ τὰ μάτια μου
μαζὶ μὲ τὰ ρουθούνια
τὶς θηλὲς τῶν δακτύλων...
γιὰ νὰ μὴν ἐπικαλεσθῶ ἀπ' τὸ τίποτα
τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα στὴ γλώσσα
κι ὅπου ἀλλοῦ διαθέτω βλεννογόνους.
Μνήμη θὰ βρεῖς ἀκόμη σ' ὅλους τοὺς πόρους
ὁρατοὺς ἢ ἀόρατους διὰ γυμνοῦ
ὀφθαλμοῦ
στὰ μαλλιὰ καὶ τὰ νύχια μου
σ' ὅλα ἐπὶ τέλους τὰ κύτταρα
τοῦ ἡρωϊκὰ διάτρητου
πήλινου κορμιοῦ μου.

Sydney-Brighton Le Sands 4-2-2001

ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ ΑΝΑΙΜΑΚΤΗ

Κλειστὸς κι ἀπόψε ὁ ὁρίζοντας
ἀπρόβλεπτα συννεφιασμένος,
λαιμητόμος ἀναίμακτη
γιὰ τοὺς εὐαίσθητους.

Sydney-Brighton Le Sands 5-2-2001

ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ

Κάθε λέξη πού ξέφυγε τὸν κλοιὸ τῶν ὀδόντων
ἂν δὲν ἦταν λευκὸ περιστέρι
εἰρήνη καὶ φῶς
θά 'ναι κοράκι πού κάθε λεπτὸ
θὰ μορφάζει πιὸ μαῦρο·
θὰ ζητᾶ νὰ σπαράξει
καινούργια πτώματα —
καμμιὰ σχέση μὲ τὸ Raven τοῦ Πόε.

Sydney-Redfern 8-2-2001

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ

«Φεῦγε καὶ σώζου»
(Πατερικόν)

Κάποτε ἡ ἀφέλεια ἦταν ἀρετή
οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ρυθμίζονταν
μόνο ἀπ' τὴν αὔρα τῆς ψυχῆς
ποὺ δρόσιζε τὸ φυλλοκάρδι
ὅπως ὁ ζέφυρος σέρνει τὸ φτερὸ
τοῦ γλάρου
καὶ κάνει νοσταλγία τὸν ὁρίζοντα.
Κάποτε ὁ δρόμος τῶν πολλῶν
μᾶς ὁδηγοῦσε
σὲ κάποιες ὁπωσδήποτε διεξόδους ὑδάτων·
σήμερα γιὰ νὰ σώσεις τὰ ροῦχα σου
γυρεύεις συνεχῶς παρακαμπτήριο.

Sydney-Brighton Le Sands 15-2-2001

Η ΘΛΙΨΗ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ προχωρεῖ
προοδευτικῶς ὀπίσω.
T. S. Eliot

Σήμερα δὲν ὑπάρχουν ἀθῶοι.
Ὑπάρχουν μόνο τίμιοι.
Κι ἀκόμη πιὸ λίγοι γενναῖοι.
Ὅσοι φωνάζουν κατάμουτρα
στὰ σκιάχτρα τῆς πασαρέλας:
Ζῆ Κύριος ὁ Θεός!

Sydney-Redfern 15-2-2001

ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΑΝΕΜΩΝ

Ἁπλὴ ραγισματιὰ στὸ τζάμι
γραφικὴ παράσταση ἐποποιΐας βουβῆς
κινδύνεψε νὰ μείνει ἀθησαύριστη
λόγῳ ὑπερβολικῆς ἡλιοφάνειας
σ' ἕνα ἐλάχιστο ἐμβαδὸν
τοῦ πιὸ πρόσφατου χρόνου.
Ποιὸς θὰ κρατοῦσε ἐν στενογραφίᾳ
ἄνισες μάχες ἀνεπίσημες
ποὺ δίδονται νυχθημερὸν
κι ὅταν ἀκόμη δὲν σπάζουν κρύσταλλα;
Ἀνεπηρέαστους δὲν μᾶς ἀφήνουν
οἱ ἀντιστάσεις ἀψύχων
μήτε οἱ κλυδωνισμοὶ ἀνωνύμων ἀνέμων
ἀπ' τὰ Ἠλύσια πεδία
ὡς τὶς πλατεῖες καὶ τὶς λεωφόρους
ἱστοσελίδων.

Sydney-Brighton Le Sands 17-2-2001

ΣΥΖΥΓΙΕΣ

Ἄνθος καὶ κάλυκας
νύχι καὶ δάχτυλο
ψυχὴ καὶ σῶμα.
Ποιὸς θὰ μᾶς πεῖ
τὸ σύνορο
ταυτότητας - ἑτερότητας;

Brighton Le Sands 21-2-2001

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Τοῦ 'παν: «Στὸν ὕπνο σφίγγεις ὑπερβολικὰ
τὰ δόντια
γι' αὐτὸ φαγώθηκε πρόωρα
ἡ κάτω ὀδοντοστοιχία».
Ἀπάντησε: «Φαίνεται γίνεται ἀπ' τὸ φόβο
μὴ μοῦ φύγει λόγος ἀπερίσκεπτος».

Sydney-Brighton Le Sands 28-2-2001

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΤΕΛΕΣΤΗ

Τὸ σχέδιο εἶναι τὸ ὅριο τοῦ χρώματος.
Ν. Ἐγγονόπουλος

Ὅσες φορὲς κι ἂν ἐπανέρχομαι
νὰ πῶ
τὸ μυστικὸ ποὺ μὲ κρατᾶ
κι ἐπιβιώνω
δὲν βρίσκω καθοριστικὴ λέξη
ἐπαρκὲς σχῆμα
κατάλληλη δόση σὲ χρῶμα καὶ φῶς.
Πῶς νὰ προκύψει εἰκόνα ἀρτιμελὴς
τῆς ἀενάως ἀναδυόμενης Ἀφροδίτης
ἀπὸ:
τὸν θαλερὸ λειμώνα τῶν συναισθημάτων
τὸ θάμβος τῶν ὀξυδερκῶν ὀνείρων
τὸ ἄλγος τῶν νηπτικῶν φαντασιώσεων;
Γι' αὐτὸ μιὰ μόνο ἀκόμη κραυγὴ
ἐκ βαθέων:
Ποίηση, ὁ συνεχιζόμενος ἐξαγνισμὸς
τῆς ἄρρητης ἐπιθυμίας.

Sydney-Brighton Le Sands 3-3-2001

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

Καταβυθίζομαι δὲν σημαίνει
ἔπαψα νὰ βλέπω·
σημαίνει τώρα μπορῶ νὰ θεῶμαι
μακρόθεν.
Κι ὅποιος δὲν βλέπει τὴν διαφορὰ
θὰ πεῖ πὼς πλέει ἀκόμη στὴν ἐπιφάνεια
δέσμιος τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐπιπολῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 3-3-2001

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Πρῶτα μᾶς εἶπαν εἶναι ὑδρατμοὶ
βιομηχανικὰ ἀπόβλητα
καπνοὶ ἀπὸ μακρινὲς φωτιὲς
ρινίσματα καὶ σκόνες,
κι ἐμεῖς τὰ βλέπαμε τεράστιες σακοῦλες
ἀκανόνιστες
καθὼς ὁ ἄνεμος τὶς ἔσερνε
νὰ καθαρίσει ὁ τόπος.
Ρωτήσαμε ὅσους μάζευαν σκουπίδια
τὴν αὐγὴ
πρὶν ξαναρχίσει ὁ βέβηλος ρυθμὸς
μὲ νικητὲς καὶ ἡττημένους
κι ἐκεῖνοι ἦταν ποὺ μᾶς εἶπαν πὼς τὰ σύννεφα
εἶναι τὰ λόγια πού 'μειναν ἀκατανόητα
κουβάρια φαντάσματα
στὸν αἴθριο οὐρανό.

Sydney-Brighton Le Sands 6-3-2001

ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Σταμάτησε τὸν θάμνο νὰ θροΐζει
ποὺ πάει νὰ σὲ τρελάνει ἀπὸ ζήλεια
ἐσένα ποὺ δὲν τὸ μπορεῖς.
Πάρε βαθειὰ ἀνάσα κι ἄπλωσε τὰ χέρια
καθέτως στὸν ὁρίζοντα
καὶ μὴ λυπᾶσαι ποὺ δὲν φτάνεις
νὰ τὸν ἀκουμπήσεις.
Τὸ θαῦμα πάντα πολλαπλασιάζεται
ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόσταση
ποὺ μᾶς χωρίζει.

Sydney-Botany/Redfern 6-3-2001

ΤΑΦΟΣ ΑΣΥΛΗΤΟΣ

Ὁ ὕπνος
ἄϋλο δῶρο τοῦ Θεοῦ ἀπρογραμμάτιστο
τροφὴ καὶ φάρμακο γλυκὸ
στὶς συνεχεῖς φθορὲς τῶν παρορμήσεων.
Συχνὰ προσπάθησαν νὰ σοῦ τὸ μα-
ταιώσουν
κακοῦργοι ποὺ σ' εἶχαν ἤδη προηγου-
μένως ληστέψει
ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα ἀγαθά.
Ὅμως ἐσὺ ἀσύλητος
σὰν τάφος Μακεδονικὸς
δὲν τοὺς φοβᾶσαι.
ἀρκεῖ ποτὲ νὰ μὴ χάσεις τὸ βλέμμα σου
τὸ ἱλαρὸ
ἀκόμη κι' ὅταν εἶσαι κατὰ μόνας.
Κι ὅσο γιὰ τὰ ὑπόλοιπα
εἶναι δουλειὰ τοῦ Μορφέα νὰ κατατροπώνει
μορφὲς ἀποτρόπαιες.

Sydney-Brighton Le Sands 10-3-2001

ΛΙΘΟΙ ΚΑΙ ΠΛΙΝΘΟΙ

Ἄδικο θά 'ταν νὰ νομίσεις τὸν τοῖχο
τυφλὴ ἐπιφάνεια-ράχη γυρισμένη
κόντρα στὴν ἴδια τὴν ζωὴ
λὲς κι εἶχε πάει νὰ σοῦ κλείσει τὸν
ὁρίζοντα
ἐπιβάλλοντας καθεστὼς ὁμηρίας.
Πίσω ἀπ' τὸ κατακόρυφο ἰσόπεδο ἐπίχρισμα
μὴν παραλείψεις νὰ δεῖς
λίθους καὶ πλίνθους ζωντανοὺς ἐν ἐγρη-
γόρσει
σὰν μεταμφιεσμένες χανούμισσες
ποὺ καραδοκοῦν γιὰ τὸ βλέμμα σου
ἀπὸ καφασωτὸ γυναικωνίτη.
Ἔτσι θά 'χεις εὑρύνει τὸν κύκλο τῶν συνομιλητῶν
σὲ νοερὸ διάλογο
συνομιλία χωρὶς λόγια.

Sydney-Brighton Le Sands 17-3-2001

ΤΑ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ

Μᾶς εἶπαν θὰ μᾶς ἔδιναν
μιὰ δεύτερη εὐκαιρία
νὰ φτιάξουμε ὅσα σπάσανε
στὴν πρώτη δοκιμή.
Ἀργότερα προφασιστῆκαν πὼς τὸ
ξέχασαν.
κι ἐμεῖς ὡστόσο εἴχαμε γεράσει.

Sydney-Brighton Le Sands 24-3-2001

ΕΠΟΣ ΣΑΦΩΣ ΚΥΚΛΩΠΕΙΟΝ

Ὄχι πρὸς Θεοῦ ὁλόκληρες φράσεις
ὁ λόγος τότε γίνεται
ὑπὲρ τὸ δέον ἀπαιτητικός.
Πάει νὰ ἀπομυθεύσει τὴν μαγεία
τῶν ἤχων
καθὼς πέφτουν μέσα σὲ τάσι ἀσημένιο.
δάκρυα σὲ ἀπόσταση τόση ποὺ νὰ μὴν
ἐπιτρέπει τὴν ἐπαφὴ
ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἐπιζήσουν
τέλειες τελεῖες σὲ παράταξη
ἔπος σαφῶς κυκλώπειον,
εἱρμὸς ἀποσιωπητικῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 24-3-2001

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΜΟΥ

Ξεκούμπωτες νὰ τρέχουν στὸ χαρτὶ
σὰν τὰ παιδιὰ
ποὺ παίζουν ξεβράκωτα στὸ γρασίδι·
ἀνιδιοτελεῖς καὶ ἀθῶες σὰν κι ἐκεῖνα
μὲ τὴν ὅραση μαγεμένη
μόνο στὸ πράσινο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2001

ΟΙ ΠΙΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ

Ξέροντας πὼς ὁ πόνος περίσσεψε
μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων
οἱ πιὸ φιλότιμοι δὲν τολμοῦν νὰ σκεφτοῦν
γιὰ τὸν ἑαυτό τους ἑνὸς λεπτοῦ *εὐτυχία*
ὅπως λέμε ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ
μήτε τολμοῦν νὰ προσευχηθοῦν ὅπως ἄλλοτε
«ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς».
Ἄλλοι πᾶνε πιὸ πέρα καὶ ζητοῦν
νὰ τοὺς χαρίσει ὁ Θεὸς μιὰ νόσο ἀνίατη
νὰ τὴν γνωρίσουν πάνω στὸ πετσί τους
χωρὶς πανικὸ
πρὸ πάντων δὲ νὰ μὴν τὴν ὀνομάσουν ποτὲ
νόσο *ἐπάρατο*,
ἀκόμη κι ἂν τυχὸν λιποψυχήσουν
μιὰ καὶ τὴν κουβαλοῦν πρὶν ἀπ' αὐτοὺς
ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας καὶ φυλῆς
καθὼς καὶ ζῶα πάσης συνομοταξίας
σ' ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.
Γιὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ πλάσματα ποιὸς θὰ σταθεῖ
μάρτυρας ἀκαταίσχυντος
νὰ τὰ στηρίξει καταθέτοντας εὐόρκως
ὅτι παρ' ὅλα ταῦτα ζῇ Κύριος ὁ Θεός;

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2001

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

Ὅταν τὰ ὄρνεα φωνάζουν σὰν παιδιὰ
δραπετεύει τὸ φῶς ἕως τὸν Ἅδη.
Τὸ νερὸ παχύρρευστο σὰν ὑδράργυρος
καταργεῖ τὸ καθεστὼς συγκοινωνούντων ἀγγείων.
Κι ἡ νύχτα δίχως ἔλεος
οἰκειοποιεῖται τὶς διαστάσεις
ἀχανοῦς στερεώματος.

Sydney-Brighton Le Sands 28-3-2001

Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Μισὸ καὶ κρεμασμένο ἀνάσκελα
στὸν οὐρανὸ
σχηματίζοντας ἑξήντα μοιρῶν γωνία
ἐπικαλεῖται τὸν ἐρχόμενο ἀστέρα
τὸν πρωϊνὸ
ξορκίζει τὴν ἐνδεχόμενη θεομηνία.

Sydney-Brighton Le Sands 29-3-2001

SYDNEY

Τόση ἡ μαγεία ἀπ' τὸ ἀεροπλάνο
ποὺ δὲν μπορῶ νὰ ξεχωρίσω τὰ ἐπὶ μέρους
ἀπ' τὸ ἐρωτικὸ σύνολό σου.
Βλέπω μονάχα δρόμους τεντωμένους σὰν φίδια
ἀγέρωχους συγχρόνως καὶ ἀνεκτικοὺς
στὴν δοτὴ μακαριότητά τους.
Πλατεῖες σὰν διεσταλμένο χαμόγελο
ποὺ ἐπισκιάζουν ἀσυναισθήτως
τὰ γειτνιάζοντα κτίσματα.
Παραλίες καὶ ὅρμους ὅπου ἡ ρευστότητα
καὶ τὸ γαλάζιο
ἀντιπαλαίουν τὴν ἀρραγῆ σταθερότητα
τοῦ βυθοῦ
σ' ἕνα φῶς ποὺ ὑποχωρεῖ σὲ ἀχλὺ
ὡς λιτανεία Φιλαρμονικῆς Ὀρφανοτροφείου.

Sydney-Melbourne 31-3-2001

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ RODIN

Τίποτε δὲν μὲ συγκίνησε τόσο
ὅσο ὁ σκεπτόμενος ἄνθρωπος,
ἤγουν ὁ σκαπτόμενος πηλός.

Sydney-Melbourne 31-3-2001

ΣΧΗΜΑΤΑ = ΜΙΚΤΑ ΤΕΧΝΟΥΓΗΜΑΤΑ

Ἐκεῖ πού συναντήθηκαν εὐθεῖες καὶ τεθλασμένες
καμπύλες καὶ κυρτώματα καὶ κύκλοι ὀλιγαρκεῖς,
στὸ τέλος ἐπεκράτησαν ὀξεῖες περισπωμένες
παίζοντας ἡγεμόνες καὶ ὑποτελεῖς.

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-2001

ΟΙ ΤΕΩΣ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ

Εἶχε νυχτώσει.
Τὸ κρύο πάλευε ὅλο τὸ ἀπόγευμα
μὲ ἐξασθενημένες ἀκτίνες τοῦ ἥλιου.
Ἐν τέλει κατόρθωσε νὰ ἐπιβληθεῖ κατὰ κράτος
ὄχι μονάχα στὸ δρόμο
ἀλλὰ καὶ στὰ τζάμια τῶν παραθύρων.
Οἱ λίγοι διαβάτες τώρα κυκλοφοροῦσαν
αἰφνιδίως θορυβημένοι.
Δὲν προλάβαιναν νὰ ἀντιτάξουν ἄλλη ἄμυνα
παρὰ νὰ συντομεύσουν τὸ βῆμα
γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες
στὴν στοιχειώδη θαλπωρὴ ὁποιασδήποτε στέγης.
Αὐτὸς ἀλλοίμονο ὁ ρυθμὸς
μὲ τὸν ὁποῖο ἀνατρέπονται ἀδιαμαρτύρητα
οἱ τέως βεβαιότητες τοῦ παρόντος κόσμου.

Sydney-Redfern 1-4-2001

ΔΟΚΗΤΙΣΜΟΙ

Παίρνοντας τὸ σχέδιο γιὰ κορμὶ
καὶ τὸ χρῶμα γιὰ ἔνδυμα
εἶδες δυὸ φορὲς μισὴ τὴν ἀλήθεια.
Ἄσε ποὺ δὲν κατάλαβες πόσο συχνὰ
τὸ κύριο εἶναι τὸ φευγαλέο!

Sydney-Brighton Le Sands 7-4-2001

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ἦταν ποὺ ἦταν πένθιμο τὸ δειλινὸ
καθὼς βουτοῦσε ὁ ἥλιος
πέρασες κι ἐσὺ χωρὶς νὰ χαιρετήσεις
λὲς κι' ἕνας λόγος ἁπλὸς θὰ σὲ δέσμευε
σ' ὁποιαδήποτε ὑποχρέωση.
Τόσο λοιπὸν ἀκρίβηναν τὰ λόγια
καὶ φτήνηναν τὰ πρόσωπα;
Κι ὅμως, ὅλοι κι ὅλα τριγύρω
προπαγανδίζουν ἀναιδῶς
«Μιὰ εἰκόνα - χίλιες λέξεις»!

Sydney-Brighton Le Sands 14-4-2001

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΨΈΜΑ

Δὲν ἦταν ψέμα ἡ ὀμορφιά σου
κι ἂς τὴν ἔχασες νωρίς.
Ἴσως μάλιστα πρέπει νὰ σοῦ πῶ
πὼς ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὴν ἔχασες
τόσο πρόωρα
ἔχεις μιὰν ἀπόδειξη ἀκόμη
γιὰ τὸ πόσο ἀληθινὴ ἦταν
ἡ ὀμορφιά σου.
Ἄνθη ποὺ δὲν μαραίνονται
καὶ δὲν φυλλορροοῦν
εἶναι τὰ ψεύτικα μόνο.
Τί νὰ θαυμάσεις στὴν ἀράγιστη ἐπιδερμίδα
στὴν στιλπνὴ ἐπιφάνεια
ποὺ δὲν μπόρεσαν ν' ἀνασάνουν
μήτε μιὰ ἡλιαχτίδα;
Τί νὰ ζηλέψεις ἀπὸ τὴν μόνιμη ἀγκύλωση
ἄψυχων μελῶν;
Τὰ πλαστικὰ σώματα δὲν ἀποσυντίθενται
σπάζουν ἀκαριαῖα
καὶ βρυκολακιάζουν...

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2001

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Δὲν λὲς ποτὲ στὴ Μάνα τί νὰ κάνει.
Rita Dove

Ἡ μάνα ἔρχεται κομμένη καὶ ραμμένη
ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ
κι ἀλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ θὰ τὴν ἀμφισβητήσει.
Δὲν ἐκδικεῖται ἡ μάνα μήτε ἀντιδικεῖ
ἡ θύμησή της ἐλέγχει χωρὶς λόγια
μὲ τὸ σβηστὸ κανδήλι
μὲ τὰ ξεραμένα λουλούδια τοῦ τάφου της.

Brighton Le Sands 2-5-2001

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ

Καὶ ἡ παρατεταμένη εὐγένεια στὴν κίνησή της.
E. Pound

Τὸ βῆμα σου σὲ πήγαινε μπροστὰ
ὅμως ὁ ἄνεμος τράβαγε τὰ μαλλιά σου πίσω·
θύμιζες τὸν λεπιδοφόρο γυάλινο Δρομέα
τοῦ Κοτρώτσου
ποὺ μὲ τὸ βλέμμα ὄχι ἁπλῶς ἀπέναντι
ἀλλὰ στὸ ἀνεξιχνίαστο βάθος τοῦ ὁρίζοντα
ὀργώνει χρόνια διαγωνίως τὴν Ἀθήνα
σὰν τὸν ἴδιο τὸν ἄνεμο
καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν κινήθηκε ἕνα χιλιοστὸ
ἀπ' τὴν παγιωμένη ἀρετὴ τῶν ἀγαλμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2001

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟΝ ΦΡΑΧΤΗ

Μὴν ἀνεμίζετε μαντήλια στὸν ἄνεμο
θὰ ζηλέψουν οἱ παπαροῦνες ποὺ δὲν πρό-
λαβαν ν' ἀνοίξουν.
Ποιὸς εἶναι ἱκανὸς ν' ἀντισταθεῖ
σὲ μιὰ ἐνδεχόμενη συνωμοσία
κόκκινου καὶ μαύρου;
Τὰ βήματα τοῦ ἐρωδιοῦ στὸ λιβάδι
πρωτοβουλίες μετρημένες καὶ σιωπηλὲς
πραγματοποιοῦνται μὲ κάθε ἐπιφύλαξη.
Ἀκούσαμε ποτὲ διαπληκτισμοὺς
ἀνταλλαγὲς ρυπαρῶν ἐπιθέτων
μεταξὺ παραστρατημένων πτηνῶν
καὶ περιπολοῦντος Ἀποσπερίτη;
Δὲν εἶναι ὁπωσδήποτε εὐαισθησία ἰθαγενῶν
τὸ νὰ ρίχνουμε κάπου-κάπου μιὰ ματιὰ
πίσω ἀπ' τὸν φράχτη.
Δὲν ἀποκλείεται νὰ ξαναγράψουμε
τὸ Ἀλφάβητο
μὲ νέα στοιχεῖα
φωνήεντα, σύμφωνα καὶ πολλὰ συριστικά.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2001

ΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΡΙΦΟΥΣ

Τίποτα καινούργιο παρὰ μόνο ἡ ἀμάθειά τους
χρόνια πάθηση.
E. Pound

Λατρεύουν ἕνα πρωτόγονο σαδισμὸ
σβήνουν τὸ φῶς ποὺ συντηρεῖται
σὲ ἀρχαῖα βιβλία
δὲν ἐπιτρέπουν στὰ νεογνὰ νὰ θηλάσουν
βλασφημοῦν τὸ Θεὸ τῆς Ἀποκαλύψεως
ὡς Νάρκισσοι χλευάζουν τοὺς Νεκρούς.

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-2001

Η ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Χόρτο ἐνάντια στὸ γρανίτη.
E. Pound

Κανεὶς ὡς τὸ τέλος δὲν ξέρει ποιὸ στρατόπεδο
ὑπηρετεῖ
ἂν δὲν σαλπίσει Ἄγγελος Κυρίου
τὴ λήξη τοῦ Δράματος.
Μονάχα ὅσοι πρόλαβαν νὰ ταπεινωθοῦν
ἐθελουσίως
γιὰ νὰ μὴ γίνουν πρόσκομμα μήτε στὰ ἑρπετὰ
μποροῦν νὰ περιμένουν ὕπνο ἀδιατάρακτο
ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία,
χόρτο ἐνάντια στὸ γρανίτη.

Redfern 4-5-2001

ΣΤΟΝ EZRA POUND

Τὰ δάχτυλά Σου ἁγιασμένα ἀπὸ καιρὸ
καὶ πρὶν ἀπ' τὴν παραφροσύνη
ποὺ Σὲ ὁδήγησε στὴν ποίηση τῶν ἐσχάτων.
Ἀφήνω κείνους ποὺ μίλησαν γιὰ φασισμὸ
τῆς σταυρωμένης σάρκας καὶ ζωῆς Σου
καὶ μοῦ ἀρκεῖ τὸ ὠκεάνειο βλέμμα τῶν τελευ-
ταίων ἡμερῶν
ἡ ἀπέραντη εὐγένεια τῶν ἁπλωμένων δακτύλων Σου
σὰν νά 'χες ἤδη κοιμηθεῖ
πολὺ πρὶν ἀπ' τὴν κοίμηση!

Sydney-Redfern 4-5-2001

ΜΑΚΡΥΝΟ ΑΠΕΙΚΑΣΜΑ

Παράθυρο φωτισμένο μέσα στὴ νύχτα
μὲ κάδρο τὸ ἀπροσδιόριστο πηχτὸ σκοτάδι
μακρυνὸ ἀπείκασμα ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ
πάνω ἀπ' τὸ μετακατακλυσμιαῖο Ἀραρὰτ
τῶν ἐφιαλτικῶν ἀναμνήσεων.
Βέβαια, ἐμεῖς τὸ ξέραμε ἀπὸ καιρὸ
κι ἂς τὸ ἀγνοοῦσαν οἱ θίασοι τῶν Φιλοσόφων:
Τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ δὲν ἀναπαύεται πουθενὰ
ὅσο ἐκεῖ ποὺ δὲν φέγγει τίποτε ἄλλο.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-2001

ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ ΕΥΓΕΝΩΝ

«Ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.»
Ἰωάν. 16,2

Τὰ κομμένα γαρύφαλα
δὲν εἶναι ἁπλῶς μιὰ μικρὴ βαρβαρότητα
ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀθόρυβα
στὴν ἄκρη τοῦ κήπου.
Ἦταν συλλογικὸς ἀποκεφαλισμὸς
ἀπὸ βέβηλα χέρια
ποὺ οἱ κάτοχοί τους εἶχαν τὴν ἀφέλεια
νὰ πιστεύουν
ὅτι προσφέροντας κομμένα κεφάλια
εἶχαν ἐκφράσει τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-2001

ΟΙ ΨΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΟΡΚΟΙ

Ἐλᾶτε νὰ δικάσουμε τοὺς ψεῦτες
καὶ τοὺς ἐπίορκους
κείνους ποὺ δίνουν στὰ πράγματα
ὀνόματα ξένα
δηλαδὴ ἀνοίκεια ἐξόχως παραπλανητικά.
Ἀκόμη κι ὅταν τὰ ὀνόματα εἶναι εὔηχα
δὲν παύουν ν' ἀδικοῦν καὶ νὰ δυσφημίζουν
ἐφ' ὅσον ὑμνοῦν παρ' ἀξίαν.
Ἡ καταδίκη ἀπὸ μέρους μας
μιὰ δήλωση ἁπλή:
Δὲν θὰ πιστέψουμε ποτὲ τὴν κατάθεσή τους
μήτε κὰν θὰ ἐπαναλάβουμε τὰ λόγια τους
ἀκόμη καὶ πρὸς ἀναίρεση.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-2001

Η ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἀνομολόγητος ὁ ἔρωτάς μου
γιὰ τὴν παλάμη τοῦ ἀνθρώπου,
ἰδίως μὲ τὴν διάταξη ποὺ παίρνουν
τὰ δάκτυλα
εἴτε δουλεύουν συνασπισμένα εἴτε ἀδρανοῦν.
Ἐκεῖνα τὰ λεπτὰ ἐπιμήκη δάκτυλα
τῆς ἐφηβείας
ποὺ πρὶν προλάβεις νὰ τὰ θαυμάσεις
στὴ χυτὴ σιωπή τους
ἔχουν πραγματοποιήσει μετάσταση
σὲ κατεύθυνση ἄλλη
θὰ μείνουν γιὰ πάντα τὸ ἄπιαστο
θαῦμα
ἡ ἔκθετη πείνα στὸ βλέμμα μου.

Sydney-Brighton Le Sands 17-5-2001

ΘΛΙΒΕΡΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Ὅπως οἱ λέξεις αὐλίζονται στὴ σελίδα
καὶ ἀναπαύονται,
ἔτσι τὰ δάκρυά μας στὸ μαντήλι.
Τί γίνεται μὲ τὶς φωνὲς καὶ τὸ κλάμα
τῶν ζώων
στὰ σπίτια ἢ στὴν ἐρημιὰ
ἀφοῦ γι' αὐτὰ δὲν ὑπάρχει ποτὲ
μήτε χαρτὶ μήτε μαντήλι;

Sydney-Brighton Le Sands 18-5-2001

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Τὰ βράχια καὶ τὰ κύματα
θλιμένα ἰσοκρατήματα
στὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ
κι ἡ ἀμμουδιὰ περίμενε
πάντα ὑγρὴ κι ἀσήκωτη
σεντόνι τῆς σιγῆς
μετρώντας πόσα πτώματα
θὰ βγάλει ἡ καταιγίδα.
Ὁ θρῆνος συνεχίζονταν
ὁ θρῆνος ποὺ δὲν πνίγεται
στὰ βάθη τοῦ πελάγου
ἦταν πολλοὶ ποὺ μέθυσαν
καὶ μεθυσμένοι πνίγηκαν
νέοι κι ὡραῖοι ὅλοι τους
ὅλοι παιδιὰ τοῦ Μάγου.

Sydney-Brighton Le Sands 19-5-2001

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ λέξη ἀναπνέει ἐλεύθερα κι εὐωδιάζει
μονάχα μὲς στὸ ποίημα
ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ γιασεμὶ
στ' ἄχραντο φῶς τοῦ ἥλιου.
Τὰ ὑπόλοιπα εἴδη τοῦ λόγου
στενοὶ μονόδρομοι καὶ πνίγουν τὴν ζωὴ
κάποτε μάλιστα λευκὲς λαιμητόμοι
ποὺ ξέρουν νὰ καρατομοῦν τὴν ἀθωότητα
χωρὶς ντροπὴ καὶ δίχως τύψεις.

Sydney-Brighton Le Sands 24-5-2001

ΤΟ ΠΑΡΑΛΥΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Βαρέθηκα,
τὸ παράλογο ποὺ σαρκάζει τὴν ζωὴ
καὶ τὴν ἀλήθεια
σὰν νὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἰσοφαρίσει
ἡ θλιβερὴ ἐξαίρεση τὸν ἔνδοξο κανόνα.
Ἀγανακτῶ,
γιὰ τὴν δυσφήμιση τοῦ Θεοῦ στὶς πιὸ ἀνθρώ-
πινες τέχνες
ποὺ ἀντὶ νὰ ἐξευγενίζουν
ἐξαχρειώνουν τοὺς ἀδύνατους.
Δὲν ἀντέχω,
τοὺς εὐεργετημένους νὰ διαμαρτύρονται
ὡς μονίμως ἀδικημένοι,
τὸ μεσημέρι νὰ μορφάζει παράλυτο
ἀνεπιφύλακτη ἀσωτεία τοῦ μεσονυκτίου...

Sydney-Perth 25-5-2001

Ο ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Ἂν εἴχαμε γεννηθεῖ ἀνάπηροι
ὅλες οἱ ἀποτυχημένες μας ἀπόπειρες
θὰ γίνονταν ἀναμφιβόλως κάθε φορὰ
λόγος βαθειᾶς συμπάθειας
ἂν ὄχι κι ἐγκωμίων.
Ἂν ὅμως γεννηθήκαμε ἀρτιμελεῖς
ὁ πανικός μας θὰ κρύβεται ἐνδιάθετος
σὲ μιὰ ἰσόβια σιωπὴ ὀδύνης
ξέροντας πῶς δὲν θ' ἀποφύγουμε τὴν καταδίκη
γιὰ τὸν ἐξανδραποδισμὸ τῶν αἰσθήσεων.

Sydney-Perth 25-5-2001

ΚΡΙΝΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Στὸν Ἀνδρέα Εὐθυμίου (†)

Ἔφυγες πρὶν κλείσεις τὰ δεκαπέντε,
μέσα σ' ἕνα ὁλόλευκο παιδικὸ φέρετρο
μὲ δυὸ ἄσπιλους κρίνους στὰ πόδια
—ἀφοῦ πουθενὰ δὲν πρόλαβε νὰ λερώσει
ἡ μετέωρη πατημασιά Σου—
κι ἕνα κατακόκκινο τριαντάφυλλο στὸ στῆθος
μονόγραμμα ἀπὸ τὴν πυρακτωμένη καρδιὰ
τῆς νεαρῆς Σου Μάνας.
Παράπονο δὲν ἀκούστηκε μήτε σπαραγμὸς
ποὺ ἡ αὐγὴ φιλοδόξησε φορτωμένη
τὰ λευκά Σου αἱμοσφαίρια
νὰ γίνει τόσο πρόωρα βράδυ
κι ἂς ἦταν κατάμεστος ὁ Ναὸς ἀπὸ τὰ τρία Κολλέγια
τρομαγμένους γονεῖς, ἀπαρηγόρητους δασκάλους.
Οἱ δυὸ γεννήτορες μὲ κορυφαῖο τὸν δεκάχρονο
ἀδελφό Σου Νεκτάριο
ἦταν ἀδύνατο νὰ πιστέψουν πὼς δὲν εἶσαι Ἄγγελος
ἀφοῦ σ' ὅλες τὶς πικρὲς ὧρες δίδασκες συνεχῶς
προσευχὴ-καρτερία.
Μ' αὐτὴ τὴ βεβαιότητα σ' ἀποθέσαμε κι' ἐμεῖς
στὸ χῶμα
ξέροντας ὅτι στὸ ἑξῆς θά 'σαι πάντα
κρίνος ἀμάραντος,
Ἄγγελος μὲ ἀτραυμάτιστα φτερά...

Sydney-Perth 25-5-2001

ΤΡΕΛΑ Η ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗ

«Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.»

(*Ἠσαΐας* 26,15)

Ἂν πρόκειται γιὰ μανία θεήλατη
καλῶς νὰ ὁρίσει,
ἀρκεῖ νὰ ἔχει μόνο ἀρχὴ
νὰ μὴν ἔχει τέλος καὶ ὅρια.
Ἀλλιῶς δὲν θά 'ναι θεήλατη ἀνατροπὴ
τῆς μέχρι τοῦδε ἔνδοξης χρεωκοπίας.
Ὅσα δὲν ἀνατρέπονται σὲ μιὰ στιγμὴ
ὡς τὸ μεδούλι
εἶναι παραφωνία ἀνεπίτρεπτη
στὴ σαλότητα τῆς μετάνοιας
ἀτίμωση τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ
τοῦ μόνου Ἀναλλοίωτου.

Perth-Sydney 28-5-2001

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, ΦΕΥ

Ἕλκονται κι ἀγκαλιάζονται τὰ σώματα
ὅσο θυμοῦνται ἀκόμη τὴν φθαρτότητά τους.
Ἀργότερα ὁ κόρος λειτουργεῖ ὡς ἀμνησία
καὶ τότε, φεῦ, δαγκώνονται σὰν φίδια
ὅσο διαθέτουν ἀκόμη
εὐλυγισία φιδιοῦ.

Perth-Sydney 28-5-2001

ΠΟΙΗΣΗ

Ἡ διὰ πασῶν τῶν τεχνῶν ἄρρητη ἀλήθεια.
Ἡ μουσικὴ τῶν λόγων.
Ὁ λόγος τῆς σιωπῆς.
Τὸ φῶς τῶν χρωμάτων.
Τοῦ φωτὸς ἡ πολυώνυμη δόξα.
Ἡ ἀνατροπὴ τῶν σχημάτων.
Ἡ ἀποκατάσταση ἑνιαίου σχήματος.

Sydney-Brighton Le Sands 29-5-2001

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΡΚΩΣΗ

Ἐγκαταλείποντας γυμνὸ τὸ κορμί σου
στὰ χέρια τοῦ χειρουργοῦ
δὲν ἔκαμες ἀπερίσκεπτα πράξη ρουτίνας
ὅπως νὰ ποῦμε ἀφήνεις ἀφρούρητο
τὸ ροῦχο ἢ τὸ ρολόϊ σου
σ' ἐρημικὸ ἀκρογιάλι
καθὼς ἐσὺ ἀπομακρύνεσαι ξένοιαστος
στὸ βάθος τῆς θάλασσας.
Μὲ τὴν τυφλή σου ἐμπιστοσύνη πραγματοποίησες
ὑπέρβαση ποὺ ἐπ' οὐδενὶ θὰ τολμοῦσες
ἂν δὲν σὲ προκαλοῦσε αἰφνιδίως
τὸ καθημερινὸ ἐνδεχόμενο
πρόωρου θανάτου.

Sydney-Brighton Le Sands 31-5-2001

ΤΑ ΒΑΜΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

Πρέπει νά 'ναι λευκὴ σὰν τὸ κρίνο ἡ ψυχὴ
γιὰ ν' ἀγαπᾶς τὸ λευκὸ
νὰ μὴ φοβᾶσαι τὸ γκρίζο.
Κεῖνος ποὺ δὲν ἀφήνει τὰ μαλλιά του
ν' ἀσπρίσουν
δὲν θέλει ἁπλῶς νὰ κρυφτεῖ
ἀπ' τὴ λεηλασία τοῦ χρόνου
μᾶλλον φοβᾶται τὸ ἀπέραντο ἑπτὰ
τῶν χρωμάτων τῆς ἴριδας
μὴ ξέροντας σὲ ποιὰ στιγμὴ θὰ αἰφνιδιάσει
αὐτὴ ἡ ἀπρόβλεπτη σκοτεινὴ ποικιλία
νὰ τοῦ χαλάσει τὴν εἰκόνα
νὰ τοῦ ἀνατρέψει τὰ σχέδια.
Μ'ήτε τὸ γκρίζο ὅμως λιγότερο ἐπικίνδυνο
στὴν μόνιμη ἀβεβαιότητα
τὴν ἐξελισσόμενη ἀμφιθυμία.
Κεῖνοι ποὺ τόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν στὸ φῶς
μὲ βαμμένα μαλλιά
δὲν ἦταν μόνο ἀπὸ κοκεταρία.
Ἴσως ὁμολογοῦσαν χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν
προτίμηση στὴν ἀσφάλεια τοῦ ἑνὸς χρώματος
δίψα γιὰ σταθερότητα
στὸ καθημερινὸ κοντράρισμα
μὲ τὸ ἀδηφάγο φῶς.

Sydney-Redfern 1-6-2001

ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ

«Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν.»

Ἰωάν. 9,4

Ἡ νύχτα δὲν ἀρχίζει μὲ τὸ ἡλιοβασίλεμα
μήτε ὅταν ἀνάβουνε τὰ πρῶτα φῶτα
γιὰ νὰ παρηγορήσουν τὴ ζωὴ
στὶς παρυφὲς τοῦ σκότους.
Ἡ νύχτα ἀρχίζει ὅταν παραιτεῖσαι
ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ φωτὸς
ἀρνούμενος νὰ δανείσεις στὴν οὐτοπία
τὸ δικό σου ἀνάστημα
ὅπως κάνει ὁ ἄνεμος ποὺ διώχνει τὰ νέφη
στὶς τελευταῖες ἐσχατιὲς
τοῦ ἀπώτατου ὁρίζοντα.

Sydney-Brighton Le Sands 6-6-2001

Η ΑΛΛΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ὑπάρχει εὐτυχῶς πάντα ἡ ἀπειλὴ
μιᾶς ἀπρόβλεπτης Ἄνοιξης...
Ρένος Ἀποστολίδης

Ὅ,τι σπασμένο καὶ λειψὸ
δὲν εἶναι πάντα νὰ τὸ κλαῖς
μήτε νὰ τὸ λυπᾶσαι
φτάνει νὰ μὴν ἀρνήθηκε ἀπὸ μόνο του
τὴ νοσταλγία τοῦ ἄρτιου
ἀπ' τὸν ἐλλείποντα Ἄρτο.
Κάποιες φορὲς τὰ πλήγματα
μοιάζουνε συμφορὲς
μὰ εἶναι κρυφὰ χαρίσματα
κι ἂς μὴ γνωρίζεις ἂν ποτὲ
θὰ σ' ἀποζημιώσουν.
Σὲ χρόνο ποὺ ἐσὺ δὲν περιμένεις
θὰ σοῦ ἀποκαλύψουν *ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου*
καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
τὴν ἔσχατη πληρότητα,
μιὰν ἄλλη δικαιοσύνη.

Sydney-Brighton Le Sands 11-6-2001

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ

Τὸ γάλα ποὺ σὲ βύζαξε
νὰ μὴν τὸ λησμονήσεις
ἦταν τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς
μαζὶ μὲ τὴν ψυχή τζη,
κι ὅντε σὲ κοιλοπόναγε
τὴν Παναγιὰ ἐκαλοῦσε
νὰ στείλει ἕναν Ἀρχάγγελο
φτεροῦγες νὰ σοῦ δώσει
νὰ σὲ διδάξει τὸν Ψαλμὸ
καὶ τὸ Μεγαλυνάρι
γιὰ νά 'ναι ὁ δρόμος σου ἀνοιχτὸς
ὅπου κι ἂν πορπατήσεις
ὡς τὶς ἀπάτητες κορφές...

Sydney-Brighton Le Sands 14-6-2001

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ

Τὸ γνωστὸ καὶ ἀδιάφορο γίνεται ἕνα ἄγνωστο
μιὰ δυσάρεστη ἔκπληξη τῆς ἀλήθειας.
Ἀντ. Ζέρβας

Ὁ κλειστὸς χῶρος ποὺ δὲν κατοικεῖται
κάποια στιγμὴ ἀγριεύει ἀνυπόφορα
γίνεται δηλαδὴ ἕνας ἀγρὸς χέρσος
ἰδίως ὅταν μένουν πίσω ἔκθετα
πράγματα ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ ξεχάσουν
τὴν τελευταία ἐπαφή.
Βιβλία, ἔπιπλα, πίνακες
ἀναποδογυρισμένα παπούτσια
κι ὅποια ἄλλα ἀντικείμενα οἰκοσκευῆς
δὲν ἔχασαν μόνο τὴν θέση καὶ λειτουργία τους
στὴν κατεστημένη ρουτίνα
ἔχασαν τὴν ἴδια τὴν ταυτότητά τους
ἀφοῦ ἔπαψαν νὰ ἐπικοινωνοῦν
μ' ἐκεῖνον ποὺ ἤξερε νὰ ταυτίζει.
Τώρα, ἀλλοίμονο, μόνο φιγοῦρες
ἀγνώστου προελεύσεως
γυμνὰ φαντάσματα χωρὶς
γένος καὶ ὄνομα
μακάβρια συνωμοσία σκιῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-6-2001

ΤΕΚΝΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Χρόνια δὲν ἔπαψα ὁλημερὶς
νὰ κυνηγῶ τὶς λέξεις καὶ νὰ τὶς φωνάζω
μὴ σβήσουν μὲς στὸ βέβηλο
τῶν χρηματιστῶν πανηγύρι.
Φώναζα λέξεις γιὰ νὰ τὶς ἐπαναλάβουν
ὅσοι μποροῦσαν κι ἄκουγαν,
νὰ τὶς ἐπαναλάβουν στὴ συνέχεια
ὅσοι θ' ἀκούγανε κι ἐκείνους
κι ἀκόμη ὅσοι θ' ἄκουγαν τὶς λέξεις
μένοντας ὁμόθυμοι
ἀδελφοὶ ὁμογάλακτοι στὴν ἴδια γλώσσα.
Ἀδελφοί,
πρὸς Θεοῦ μὴν ἀφήσετε
τὶς λέξεις νὰ χαθοῦν
σὰν τὰ παιδιὰ ποὺ πνίγονται ἐκεῖ ποὺ παίζουν
ἀπρόβλεπτα ἀπροστάτευτα
στὴ δική μας λίμνη.

Sydney-Redfern 19-6-2001

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ

Μῦθος καὶ *θρῦλος* δὲν γεννήθηκαν ἀκόμη
πού θὰ χωρέσουν τὸ μπόϊ σου.
Δὲν καταφέραμε νὰ βροῦμε
παρ' ὅλες τὶς προσευχὲς καὶ τὰ δάκρυα
πῶς πλάθεται ὁ πηλὸς σὲ *ἐκμαγεῖο*
πού θὰ θυμίζει τὴν πνοὴ ζωῆς
ὅπως τὴν φύσηξε ὁ Θεὸς ἀποκλειστικὰ
στὸν κάθε γιὸ ἢ θυγατέρα
στὰ ἄνθη καὶ τὰ ἔντομα
ἀκόμη καὶ στὰ θρύμματα κονιορτοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 23-6-2001

ΕΦΤΑ ΦΟΡΕΣ

«Ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά»
Ματθ. 18,22

Ἑφτὰ φορὲς μὲ γέλασαν
κι ἑφτὰ φορὲς τὸ ξέχασα
γιὰ νὰ μὴν τοὺς μισήσω.
Μὰ ὡς πότε, Θεέ μου, πίστεψες
πὼς θά 'χω τόση δύναμη
πάντα νὰ συγχωρήσω!

Sydney-Brighton Le Sands 23-6-2001

Η ΟΛΟΚΛΗΡΙΑ ΠΟΥ ΣΩΠΑΙΝΕΙ

Ὅση ἀλήθεια κι ἂν ὁμο-λογοῦν
οἱ φθόγγοι μιᾶς γλώσσας
οἱ λέξεις ποὺ ἐν τέλει προφέρονται
μόλις σπαράγματα πενιχρὰ
ἀπ' τὴν ὁλοκληρία ποὺ σωπαίνει
σὲ θρόμβους ἱδρώτα καὶ αἵματος!

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2001

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟ ΑΝΕΦΙΚΤΟ

Δὲν θέλει ν' ἀφήσει πίσω του χαρτιὰ
σπιλωμένα ἀπὸ στίγματα τοῦ Ἀλφαβήτου·
δὲν μεταφέρονται στὴ σελίδα
ὅσα καθεὶς ἔζησε σὲ στιγμὲς ἀνύποπτες
ποὺ δὲν ἐπανέρχονται οὔτως ἢ ἄλλως.
Φιλοδοξία του ὅμως νὰ θυμηθοῦν κάποιοι
στιγμιότυπα ἔνθεης ἀνταρσίας
ὅταν ἀπαιτοῦσαν ὅλο τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ
οἱ ραντισμοὶ αἵματος ταύρων καὶ τράγων
ἔξω ἀπὸ τὴν Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου
ξέροντας ἐν τούτοις πὼς δὲν ἐξαγοράζεται
ἡ λύτρωση
μήτε μιᾶς μόνης στιγμῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2001

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

Στὶς μεθοδεῖες των τώρα πιὰ
μήτε ναὶ μήτε ὄχι
ριζικῶς διαφέροντες ὡς ἀδιάφοροι.
Ἁπλῶς θὰ παίρνουμε μακρόθεν
παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν
ἑστῶτες δηλαδὴ καὶ θερμαινόμενοι
κατὰ τὸ γεγραμμένον
ἀφοῦ δὲν εἴχαμε τὸ προνόμιο τῆς ἀπουσίας
στὴν πονηρὰ ἐποχή.

Sydney-Brighton Le Sands 30-6-2001

Η ΑΝΑΠΟΛΗΣΗ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

«Ἡ ἀφαίρεση εἶναι ἔκφραση
μέσ' ἀπὸ τὸ χρῶμα.»
Ε. Μπίστικα

Μιὰ παπαρούνα κόκκινη
σκέπαζε τὸ μύδι
κάνοντας ἐκκωφαντικότερη τὴν ἀποκάλυψη.
Ἡ ἀναπόληση τῶν χρωμάτων
ἐκ τῶν ὑστέρων
στὴν ἀκατάλυτη ἁρμονία τοῦ Ντελακρουὰ
κάνει τὴ γεύση τυραννικότερη.

Sydney-Adelaide 30-6-2001

ΕΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΜΩΡΙΑ

Δὲν εἶναι μόνο ὁ Ἰνδὸς φακίρης
ποὺ μαγνητίζεται μέχρι δαιμονισμοῦ
ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν σκέψη του.
Εἶναι κι ὁ κάθε κακομοίρης
ποὺ τόλμησε νὰ φαντασθεῖ τὴν
φευγαλέα σκιά του
ὡς ἀνεξέλεγκτο νοικοκύρη
λογαριάζοντας ἐν ἀπηγορευμένῃ μωρίᾳ
χωρὶς τὸν ξενοδόχο!

Adelaide-Sydney 2-7-2001

ΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Μὰ τί κυκλώνετε, ἀλήθεια
ἐρωτικὰ σπαράγματα τῆς ἑλληνίδας γῆς
στέφοντας τὸ κλεινὸν Ἄστυ τῆς Παλλάδας Ἀθηνᾶς
μὲ τὴν λιτότερη ποικιλία;
Οἱ θεανθρώπινες δημιουργίες
τοῦ κλασσικοῦ ρίγους
ἔπρεπε ἀσφαλῶς νὰ πλαισιωθοῦν
ἀπ' τὶς ἀπώτατες ὡς τὶς ἐγγύτερες παρυφὲς
τοῦ λευκοῦ ὀνείρου.

Adelaide-Sydney 2-7-2001

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ὅλα τὰ ὄνειρα δὲν κατοικοῦνται ἀπὸ ἐνοχές.
Γιάν. Εὐσταθιάδης

Δὲν εἴμαστε δυστυχῶς ἐμεῖς σὲ θέση
νὰ ὁρίσουμε τὰ περιεχόμενα ἑνὸς ὀνείρου
ὅπως κάνουμε στὰ βιβλία μας.
Ἡ μεγαλύτερη κρίση ταυτοπροσωπίας
ἀφορᾶ ἀκριβῶς τὸν συγγραφέα·
ἐκεῖ περιστρέφονται οἱ ἀτέρμονες συζητήσεις
τῶν προ-αποφασισμένων διαγωνισμῶν
στὸ ποιὸς δηλαδὴ ἀκούμπησε ὄνειρο
καὶ ποιὸς λάσπωσε σὲ βιβλίο!

Sydney-Brighton Le Sands 7-7-2001

ΜΑΖΟΧΙΣΜΟΣ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΣ

Ὅταν στενεύεις τὸν ὁρίζοντα
μοῦ λιγοστεύεις τὸ φῶς καὶ τὴν ἀνάσα
σὰν νὰ μὴν ἤξερες πὼς καὶ τ' ἄλλα ζωντανὰ
δανείζονται ὀξυγόνο ἀπὸ μένα.
Ὅταν ἐμποδίζεις τὰ ὄνειρά μου ν' ἀνθίσουν
εἶναι σὰ νὰ ματαιώνεις τὴν ἐγκυμοσύνη
τοῦ νέφους
νὰ ὑπονομεύεις τὸ μέστωμα στὰ στάχυα
νὰ στομώνεις χαιρέκακα τὶς μυλόπετρες.
Ἂν ὅλ' αὐτὰ συμβαίνουν ὅπως συμβαίνουν
δίχως ἀπώτερο σκοπὸ
θὰ τολμήσω τὴν βλάσφημη σκέψη
πὼς ἡ προσευχὴ ἐκφυλίζεται
σὲ μαζοχισμὸ ἀνεπίτρεπτο.

Sydney-Brighton Le Sands 8-7-2001

ΠΑΝΑΓΙΑ Η «ΘΑΛΑΣΣΟΜΑΧΟΥΣΑ»

Στὸν φίλο μου Ἀντώνη Φωτόπουλο

Τὰ πλήθη τῶν πιστῶν Σὲ φώναζαν Λαοδηγήτρια
ἐγὼ πάντα Σὲ γνώρισα Γλυκοφιλοῦσα
μὰ ὅταν ἦλθα στὸ νησὶ τοῦ Σολωμοῦ
ἄκουσα πὼς ἂν χρειασθεῖ
ξεσχίζεις τὴν Ἐσθήτα Σου
καὶ τότε Παναγιά μου Μεγαλόχαρη
Σὲ κράζουν ὅλοι «Θαλασσομαχοῦσα».

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 27-7-2001

Ο ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

«Τοῦτο τὸ φθινόπωρο ὁ καιρὸς πέρασε σχεδὸν χωρὶς ἐμένα κι ἡ ζωή μου ἦταν σὰν νὰ σταμάτησε.»

Peter Handke

Πάει καιρὸς ποὺ θά 'πρεπε νὰ συνηθίσεις
τὸν νέο τρόπο ἐγγραφῆς
τεσσάρων ἐποχῶν.
Δὲν εἶναι πὼς τὸ ἡλιοστάσιο παρουσιάζει
σοβαρὲς ἰδιοτροπίες
καθὼς οἱ νύχτες μπαίνουν στὸν μυχὸ τῆς ἡμέρας
λεηλατώντας θησαυρὸ ἀφύλαχτο.
Ἀπὸ κάποιο ἀδιόρατο σημεῖο καὶ πέρα
τὰ χρόνια ἁπλῶς στοιβάζονται στὸ τραπέζι
σὰν τὰ βιβλία ποὺ σοῦ στέλνουν συνεχῶς
γνωστοὶ ἢ ἄγνωστοι μὲ φιλικὲς ἀφιερώσεις.
Ἀρκεῖσαι βέβαια νὰ εὐχαριστήσεις μὲ μιὰ κάρτα
δηλώνοντας πὼς εὐελπιστεῖς
νὰ τὰ διαβάσεις προσεχῶς
καὶ νὰ ἐπανέλθεις,
ὅμως γνωρίζεις ὅτι μᾶλλον ψεύδεσαι
καθὼς ποτὲ τὸ ποτάμι δὲν γυρίζει πίσω.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 28-7-2001

Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἀνάλγητα γκρεμίζει συζυγίες
ἴσως γιατὶ θεώρησε τὸ «σὺν» περιττὸ
γιὰ τὴ δική του ὑποτιθέμενη ὁλοκληρία.
Κατ' οὐσίαν ὅμως δὲν ἦταν
παρὰ ἡ ἀποκάλυψη τοῦ μέσα «πλὴν»
πολλαπλασιαζόμενου στὸ ἄπειρο.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 29-7-2001

Η ΡΕΜΑΤΙΑ

Ἡ ρεματιὰ ἀγουροξυπνημένη
καθὼς περνοῦσες μύριζε μιὰν ἄλλη ἐποχὴ
τότε ποὺ μάζευες τὰ μάραθα
χωρὶς κανεὶς νὰ σὲ προσμένει
κι ὅλη σου ἡ μέρα ἦταν ἐξοχή.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 30-7-2001

ΟΤΑΝ Ο ΗΛΙΟΣ ΗΤΤΑΤΑΙ

Κυνήγησαν τὴν ἐνδημοῦσα ἐλευθερία
πνίγοντας ὅλα τὰ πουλιὰ
καὶ τὰ φυλλώματα τῶν θάμνων πενθισμένα
ἀρνήθηκαν στέγη στὰ ζωΰφια
δίδοντας τόπο μόνο σὲ ποντίκια.
Ὁ ἥλιος ἡττημένος δὲν ἔστερξε νὰ ἐπανέλθει
ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς στὸ προσκήνιο
ἐνῶ ἡ σελήνη ἀπὸ τὴ φύση της πελιδνὴ
δὲν δυσκολεύτηκε νὰ συνθηκολογήσει
σὲ μιὰ συμπαιγνία καλοπροαίρετη
πολὺ περισσότερο ἀφοῦ ἐπεκράτησε ἀναιμάκτως
ἕνα καθεστὼς ὅπως λέμε χαμηλῶν τόνων.
Ἂν θὰ ζητοῦσε κανεὶς ἀκριβέστερη περιγραφὴ
γιὰ λόγους ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας
θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνο νὰ τὸν παραπέμψουν
σὲ χάρτη ποὺ δὲν ἐκτυπώθηκε ἀκόμη
περίπου σ' ἕνα μέλανα δρυμὸ
ἀστρικοῦ τοπίου.

Ἀθήνα (Ἀεροδρόμιο «Ἐλευθ. Βενιζέλος») 4-8-2001

ΤΟΜΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Ἡ συν-τομία τὸν ἔκανε νὰ σαστίζει
ἀφοῦ ποτὲ δὲν εἶχε ἀποδεχθεῖ
νὰ γίνει ἐνεργούμενο
πολτοποιούσης διαδικασίας.
Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιχειροῦνται τομὲς
σ' ἕνα ἐλάχιστο κοινόχρηστο χρόνο
χωρὶς νὰ λογαριάζεται ἡ ἰδιωτικὴ νομοτέλεια
κάθε κτιστοῦ
ποὺ κορυβαντιᾶ ἐν σιωπῇ
σὲ ἀπαστράπτουσες σκελίδες σκόρδου
χιονάτες ὅπως ἡ καθαρισμένη ψύχα νωποῦ ἀμύγδαλου;
Ξεχνάει κανεὶς πόσο βαθιὰ διαρκεῖ ὁ πόνος
τοῦ κομμένου νυχιοῦ
καθὼς τὸ ἀποσποῦμε ἀναίμακτα
ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ μητρικοῦ δακτύλου;
Ἡ συντομία ποὺ ἐπιζητεῖ ἡ ταχύτητα
ὡς ρυθμὸς τῆς ἀχόρταγης τεχνολογίας
μὲ καλπασμὸ ψηφιακῶν λακτισμῶν
πρὸς ἀθορύβως μετατιθέμενους στόχους
εἶναι ἕνας βέβηλος βιασμὸς
μιὰ κατὰ μέτωπο ἐπίθεση ἀμφισβητήσεως
τῆς ἐναρμόνιας δομήσεως
σὲ πολλαπλὲς τομὲς ὑπερούσιες γλαδιόλες.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 12-8-2001

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΙ

Νεόκοποι καὶ θρασεῖς ἐπαγγελματίες.
Μιλοῦν γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα
χωρὶς ἐνδοιασμοὺς ἢ ἔστω νομικὲς ἐπιφυλάξεις
λὲς καὶ εἶν' αὐτοὶ ποὺ δίδαξαν πρῶτοι
τὴν τέχνη τοῦ ὁμιλεῖν.
Οἱ πρόγονοι σ' αὐτὸ τὸν τόπο
εἶχαν διδαχθεῖ τὴν προπαίδεια τοῦ λόγου
ἀπὸ τὴν αὐτοσχέδια κατασκευὴ τοῦ καζανιοῦ
ἀποστάζοντας τσίπουρο
τὸ πύρινο δάκρυ.
Σήμερα τὸν τόνο πιὰ δὲν δίνουν
μήτε οἱ πρόγονοι μήτε τὸ καζάνι τῆς ἀποστάξεως.
Καθεὶς τους ἀρθρώνει στὴ δική του συχνότητα
καὶ τὸ λεξιλόγιο ἐπιμελῶς ἐξεζητημένο
ὡς ἐγγαστρίμυθοι.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 13-8-2001

Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δὲν θὰ τὸ παραδεχθοῦν βέβαια οἱ πολιτικοὶ
ἴσως μήτε κι οἱ θεολόγοι,
ὅμως ἡ μοίρα τοῦ κόσμου θὰ κριθεῖ
μακροπρόθεσμα
μόνο ἀπ' τὴν Ποίηση.
Ἂν δὲν ἦταν ἔτσι ἡ συλλογικὴ νομοτέλεια
κι ἂν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου
δὲν βρισκόταν στὴν Ποίηση
δὲν βλέπω γιατί ἐξακολουθοῦμε
νὰ ὀνομάζουμε
ποιητὴ τὸν Θεό.

Ἀθήνα 14-8-2001

ΠΟΛΗ ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗ

Στὴν Ἀρχαιολόγο Λιάνα Παρλαμᾶ, φίλη ἀκριβή

Δυὸ Σκυριανοὶ καθίσανε νὰ παίξουν τάβλι
στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ
μὰ καθὼς ἔβγαινε ὁ ἥλιος ἀπ' τὴ θάλασσα
πρωϊνὴ φρυκτωρία
σαστίσανε οἱ φίλοι καὶ τὰ ζάρια σκόρπισαν
στοῦ βουνοῦ τὴ ράχη.
Ἔτσι ἔγινε ἕνα θαῦμα σιωπηλό:
ἡ Χώρα ὁλόλευκη!

Σκύρος (Skiros Palace) 21-8-2001

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΟΙ

Οἱ νέοι συχνὰ πενθοῦν τὴν ἡλικία τους
κυρίως τὰ χρόνια ποὺ δὲν ἦλθαν ἀκόμη
προεξοφλώντας ἀπώλειες
μιᾶς ἀγέννητης ἐποχῆς
καὶ μετατρέποντας αὐθαίρετα
τὸ κατὰ προσέγγιση ἐνδεχόμενο
σὲ βεβαιότητα ἐχθρικῆς βουλιμίας.
Οἱ γέροι ἐπιεικέστεροι μὲ τὴ ζωὴ
ἢ μᾶλλον μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους
ἀνακαλύπτουν συνεχῶς
νέες προφάσεις γιὰ νὰ δικαιολογήσουν
φθορὲς ποὺ ἂν θὰ τολμοῦσαν νὰ τὶς ἀθροίσουν
σὲ συνολικὸ ἐξαγόμενο
θά 'ταν ἀδύνατο νὰ μὴ μιλήσουν συνειρμικὰ
γιὰ ἑνικὸ ὁλοκαύτωμα.

Σκύρος (Skiros Palace) 21-8-2001

Ο ΠΛΕΙΟΔΟΤΩΝ ΜΕΙΟΔΟΤΗΣ

Στοὺς φίλους Παῦλο καὶ Καίτη Κουγιουμτζῆ

Ἀσυναισθήτως ἔμαθε νὰ καταγράφει
τὸ ὑπὸ ἐξαφάνιση.
Αὐτὸ θεώρησε πάντα ἱερότερο
ἀπ' ὅλο τὸ σκηνικό.
Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνει ἄλλως
ἀφοῦ ὁ Θεὸς λαλεῖ μέσ' ἀπ' τὰ πράγματα
μονάχα ὅταν εἰσέρχονται στὴν
τελικὴ εὐθεία.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 28-8-2001

ΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ

Ἄχ αὐτοὶ οἱ τίτλοι οἱ ἀσυνεπεῖς!
Σπανίως ἀνταποκρίνονται στὸ περιεχόμενο
μὰ πάλι ἔτσι ποὺ νὰ μὴ μπορεῖς
νὰ μιλήσεις γιὰ ψευδεπίγραφα.
Πάντως τὸ ὅτι δὲν σημαίνουν
καὶ δὲν λειτουργοῦν
εἶν' ἀρκετὸ γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦμε
πὼς ἔμειναν
ἀνενόχλητοι τιτουλάριοι!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-9-2001

ΔΕΥΤΕ ΑΘΟΡΥΒΩΣ

Ὅλη σου τὴ σιωπὴ τὴν εἶπε ἡ ποίηση.
Γ. Ρίτσος

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι κατασκεύαζαν
τὶς πρῶτες λέξεις
εἶχαν μιὰ ἐκ γενετῆς εὐαισθησία στὸν θόρυβο.
Δὲν ἤξεραν ἀκόμη νὰ μετρήσουν ντεσιμπὲλ
ὅμως εἶχαν ἄγρυπνη τὴν ψυχὴ
νὰ μετράει τὴν ἔν-τασ η
ἤγουν τὴν ἔσω τάση, στάση καὶ σύσταση.
Ἂν ἄλλωστε δὲν εἶχαν τόση ἀπέχθεια
γιὰ τὸν θόρυβο
πῶς θά 'μπαινε στὰ λεξικὰ τὸ θορυβοῦμαι
συνώνυμο τοῦ πιὸ ἀκαθόριστου φόβου;

Athens-Bangkok 9-9-2001

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΕΣ

Τώρα οἱ στίχοι μας, ἀλλοίμονο,
σταυρόλεξα καὶ χειρομαντεῖες
γιὰ νὰ καταγγέλλουμε ἀκινδύνως
τὴν ἀνομία τῶν ἡμερῶν.
Ὅμως τὰ καθημερινὰ τραύματα
τιμίων καὶ λαβωμένων
πάντα βαθύτερα ἀπ' ὅσα ὑπαινίσσονται
οἱ ραβδώσεις στὴν ἔσω ἐπιφάνεια
τῆς ἀνοιχτῆς παλάμης,
πάντα ἀπείρως πιὸ γριφώδη
ἀπὸ τὶς δολιχοδρομίες τοῦ Σταυρόλεξου.

Sydney-Redfern 14-9-2001

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΥΛΑ

«Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ.»
Ἰωάν. 3,8

Οἱ ποιητὲς ποτὲ δὲν ἀποκλείουν
τὸ θαῦμα καὶ τὸ ἀδύνατο.
Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἦλθαν στὸν κόσμο
νὰ μαρτυρήσουν περὶ τοῦ φωτὸς
ὅτι δηλαδὴ δὲν καταδέχεται
νὰ συνθηκολογήσει μὲ τὸ σκότος.
Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ποτὲ
ὁ ποιητὴς δὲν λέει «τελεία καὶ παῦλα».

Sydney-Brighton Le Sands 17-9-2001

DIES SOLARIS

Ἠλεκτρισμὸς ἦταν ἡ πρώτη λέξη
κι ἔγινε τὸ φῶς
ἀπὸ σπασμένα κρύσταλλα καὶ τζάμια.
Ὕστερα βγῆκε ἕνα φεγγάρι φονικὸ
κάνοντας φύλλα χρυσοῦ τὰ κύματα τῆς θάλασσας
καὶ τὰ φύλλα τῶν δένδρων.
Ὅταν ξημέρωσε κανεὶς δὲν ἤξερε νὰ πεῖ
τί μένει καὶ τί φεύγει,
ὅμως τὰ μάτια εἶχαν ἄλλο βλέμμα
ἄλλο πουκάμισο φοροῦσε ὁ οὐρανός.

Sydney-Brighton Le Sands 19-9-2001

ΑΜΦΙΒΟΛΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ

Γεννιόμαστε μαζί μὲ τοὺς ἀνθρώπους
πεθαίνουμε ἀπαρηγόρητοι ἀνάμεσα στοὺς θεούς.
René Char

Κάποτε πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ τὴν διαλύσουμε
τὴν ἀνίερη πλάνη
πὼς τάχα οἱ ποιητὲς γεννιοῦνται προικισμένοι
μὲ ὑπεράνθρωπες παροχές.
Μόνη ἐξαίρεση ἴσως ἡ βαθειὰ συμπόνια
γιὰ ὅσα συναντήσουν καθ' ὁδὸν
πρὸ πάντων δὲ τὰ μακρυνὰ
τὰ ἀνήκουστα καὶ τὰ δυσθεώρητα
ποὺ συνεχῶς τὰ μαντεύουν.
Ἂν τοὺς πονᾶ ἡ ἀπέραντη ἀλληλεγγύη
μ' ὅλα τὰ κτιστὰ
δὲν τοὺς πονᾶ λιγότερο ἡ εὐγνωμοσύνη
στοὺς θεοὺς
ποὺ δὲν βδελύσσονται ἀκόμη τοὺς ἀνθρώπους.
Αὐτὸ κυρίως τὸ διπλὸ φορτίο
εἶναι ποὺ ἐξιλεώνει τὸν ποιητὴ
γιὰ ὅσα ὑπέστη ἀδιαμαρτύρητα στὸν κόσμο
γιὰ ὅσα ἀντιπαρῆλθε ἀσχολίαστα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2001

ΤΙΜΙΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μὴν πεῖτε πὼς σᾶς κλέψανε στὸ δρόμο
καὶ γίνατε φτωχότεροι,
τοὺς πιὸ σκληροὺς ληστές, τοὺς πιὸ μεγάλους
τοὺς κουβαλοῦμε πιὸ συχνὰ στὸ στῆθος μας
κι ἀκόμη πιὸ συχνὰ ὅταν συγχέουμε
τὸ θύμα μὲ τὸν θύτη.

Sydney-Brighton Le Sands 29-9-2001

ΤΟ ΘΕΜΑ

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ θέμα:
Τὸ νὰ μπορεῖς μέσα στὸ χάος
ποὺ κάθε λεπτὸ πάει νὰ σοῦ καταργήσει
τὰ μάτια
νὰ ἐντοπίζεις μιὰ εἰκόνα σταθερὴ
ἀκόμη κι ἂν ἔχει ρευστὰ ὅρια
τείνοντας νὰ παρασύρει μιὰ δεύτερη εἰκόνα
γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ματιά σου
καθὼς ἀτενίζεις τὸ χάος.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2001

ΥΠΟΘΗΚΗ

Ὁ λόγος τοῦ γενναίου πρέπει νά 'ναι
ὁλόκληρος σὰν τὸ ἀκαριαῖο
ὁριστικὸς σὰν τὸν θάνατο!

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2001

ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΣ

Σ' ένα τόσο σκοτεινὸ τοπίο
δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν βεβαιότητες.
Hans Magnus Enzensberger

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δεῖς σκοτεινὸ
τὸ τοπίο
γιὰ ν' ἀμφισβητήσεις τὶς βεβαιότητες
σ' ἕνα κόσμο πολύτροπο
τεράστιο σωρὸ κινούμενης ἄμμου.
Ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν δικαιοῦσαι νὰ ξεχάσεις
πὼς ἂν ὑπάρχει μιὰ εὐστάθεια σχετικὴ
στὰ σαλευόμενα τοῦ παρόντος κόσμου
εἶναι καὶ πάλι μόνον ἡ ἄμμος
αἰθέρια ὅμως ἀλεσμένη σὰν ἀλεύρι
καὶ μουσκεμένη σ' ὅλες τὶς διαστάσεις
γιὰ νὰ δένει σκυρόδεμα.

Sydney-Brighton Le Sands 15-10-2001

AD FONTES

Θὰ θέλαμε νὰ φύγουμε ἀπὸ 'δῶ
μὰ κανεὶς δὲν μᾶς ἔδειχνε πειστικὰ
τὸν δρόμο γιὰ πιὸ πέρα.
Ἔτσι συμβιβαστήκαμε μὲ τὸ δεδομένο τοπίο
σ' αὐτὸ ἄλλωστε ζήσανε καὶ οἱ ἄλλοι,
τόσοι ἄλλοι πρὶν ἀπὸ 'μᾶς.
Πάντως ἀνακαλύψαμε σὺν τῷ χρόνῳ
πὼς ὅσο γευόμασταν σιωπηλὰ τὶς ἀντιξοότητες
περιμένοντας τὸν καιρὸ νὰ «γυρίσει»
τόσο τὸ ταξίδι γινόταν προσκύνημα
ποὺ θὰ πεῖ, ἡ ἐπιστροφὴ
ἦταν ἤδη μὲς στὸ ταξίδι!

Sydney-Redfern 19-10-2001

ΑΝΑΝΕΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ

Μόνο ἐκπλήξεις κι ὄχι πιὰ ἐκμυστηρεύσεις
ἐπιφυλάσσει σ' ὅλους μας ἡ νύχτα.
Νομίζαμε τὸ μαῦρο χρῶμα πηχτὸ
μονοσήμαντο
χωρὶς μεγάλες δυνατότητες ἀποχρώσεων
ἤγουν διαβαθμίσεων μὲς τὸ σκοτάδι.
Ὅμως τὰ γεγονότα μᾶς διέψευσαν ἐκ νέου
καθὼς ἡ πίστη ἐξέλιπε
ἡ ἐλπίδα φυλλορρόησε
καὶ ἡ ἀγάπη ἐψύγη.

Sydney-Melbourne 20-10-2001

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΒΗΛΟ

Τὴν ὑπεράνθρωπη δύναμη νὰ πεινᾶς
νὰ πετᾶς καὶ νὰ στροβιλίζεσαι στὸν ἀέρα
σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε μήτε ὁ ἀέρας
ν' ἀντισταθεῖ στὸ κορμί σου,
αὐτὴ τὴ δύναμη θαύμασα
σὲ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
ποὺ δὲν φιλοδόξησαν τὸν τίτλο τοῦ Ἀσκητῆ
παρὰ μονάχα τὴν διαρκῶς δοκιμαζόμενη ἱκανότητα
τοῦ ἀσκούμενου.

Melbourne-Sydney 22-10-2001

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ

Κάποια στιγμή, σκέφτομαι, οἱ γιαγιάδες
θὰ ξεχάσουν τὰ παραμύθια τους
καὶ θὰ κάθονται σιωπηλές.
Γιάννης Δούκας

Σίγουρα αὐτὸ θὰ σημάνει τὸ τέλος
τοῦ κόσμου
ἂν κουρασθοῦν οἱ γρηὲς νὰ διδάσκουν
τὰ παραμύθια τους
κι ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ μασουλᾶνε
ἢ θὰ σωπαίνουν.
Τότε δὲν θά 'χει νόημα ἡ αὐγὴ
ἀφοῦ δὲν θὰ διώχνει ξωτικὰ καὶ καλικάντζαρους.
Μήτε τὸ μεσημέρι θά 'ναι πανηγύρι
μὲ κατακόρυφο ἄξονα τὸν ἥλιο
νὰ στροβιλίζεται ἡ γῆ.
Κι ἡ νύχτα θά 'ναι μάταιος συσκοτισμὸς
ποὺ θὰ τὸν διακόπτουν γιὰ λίγο τ' ἀστέρια
ἀφοῦ κανεὶς δὲν θὰ νοσταλγεῖ νὰ γυρίσει
τὸ φῶς
νὰ μεθύσουν ξανὰ οἱ σκιὲς πρὶν γκρεμισθοῦν
στὸν τελευταῖο χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Sydney-Brighton Le Sands 27-10-2001

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΩΝ

Εἶμαι τὸ βῆμα ποὺ ἔρχεται καὶ πάει.
Εἶμαι τὸ βῆμα ποὺ αἰωρεῖται στὸν ἀέρα.
Rita Dove

Ἀντὶ ν' ἀνακουφίζει ἔγινε βαρύτερη
ἡ ἑβδομάδα τῶν πέντε ἡμερῶν!
Λάθος ἦταν λοιπὸν ποὺ δὲν ὑπολογίσαμε
ἐκείνους ποὺ δὲν ἀντέχουν στὴν πλήξη
μακρότερης ἀργίας.
Πάντως τὰ βράδυα τῆς Παρασκευῆς
χρόνος προνομιοῦχος
κυρίως γιὰ νὰ ἐπιδένουν τὶς πληγὲς
ὅσοι ἀγωνίσθηκαν
ὅπως καταμετροῦν τοὺς σκοτωμένους
ὕστερ' ἀπ' τὴ μάχη
γιὰ νὰ τοὺς θάψουν μὲ ἥσυχη συνείδηση.
Ὅμως τὰ βράδυα τῆς Παρασκευῆς
ποὺ κλείνουν θεσμικὰ οἱ ἐπιχειρήσεις
οἱ πληγὲς ἔχουν ἤδη σταματήσει νὰ αἱμορραγοῦν
καὶ μόνο τὰ σημάδια ἀπὸ τὶς ρὸζ οὐλὲς
προοιωνίζουν τὴν εἰρήνη τοῦ Σαββατοκύριακου.

Sydney-Brighton Le Sands 27-10-2001

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Πολλοὶ φιλοδοξοῦν νὰ κρατήσουν σημειώσεις
σταθερὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν τρέχουσα ζωὴ
ποὺ δὲν ἦταν μόνο δική τους
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κι ἔτρεχε νὰ φύγει
χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίζει γιὰ ποῦ
χωρὶς κανεὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὴν σταματήσει.
Ὅμως παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες
ἀκριβοῦς ἐγγραφῆς
σχεδὸν κανεὶς δὲν ὑποψιάστηκε τὴν παγίδα
τοῦ ἐξευγενισμένου Προκρούστη
καθὼς ταριχεύονται κατὰ τὸ δοκοῦν
μόνο σπαράγματα ἀπ' τὸ τεμαχισμένο πρόσωπο
τῆς κάθε μέρας
κι ἂς εἶχε ἐκείνη ἀνεπιφύλαχτα καθρεφτισθεῖ
στὴν ρευστὴ ἐπιφάνεια τῆς συνειδήσεως.

Sydney-Brighton Le Sands 28-10-2001

ΤΟΠΙΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ

Ἄρμεγες μὲ τὰ μάτια σου τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης.
Ρίτσος

Ἀνέκαθεν μιὰ σχέση καταγωγικὴ
ἤξερε νὰ προσδιορίζει χωρὶς λόγια
τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὸ τοπίο
ὅπου τὸ πάνω χέρι εἶχε τὸ πράσινο
ἀλλὰ καὶ τὸ τοπίο ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου
καθὼς διαχεόταν εἰρηνικὸ στὰ ζῶα καὶ τὰ ἑρπετά.
Αὐτοὺς τοὺς καταποντισμένους συνειρμοὺς
ἀνασύρουν κάποιοι ζωγράφοι προσφάτως
σὰν ψόφια ψάρια τοῦ βυθοῦ
ποὺ δὲν μποροῦν πιὰ νὰ θρέψουν κανένα
ἀλλὰ τοὐλάχιστον μαστιγώνουν
μιὰ παγκοσμιοποιημένη ἀναισθησία
πόλεων καὶ χωρίων.
Ἔτσι μονάχα δικαιολογεῖται
γιατί ὀνομάζουν τοπίο ἀποκαλυπτικὸ
τὴν πλήρη ἀπουσία ἀνθρώπινης μορφῆς
σὲ χαρτογραφήματα θολὰ τῆς ὑπαίθρου
ὅπου ἀπέραντοι ὄγκοι ἀπὸ σύννεφα
ἔχουν περιπτυχθεῖ σὲ ὁριστικὸ ἐναγκαλισμὸ
γιγαντιαίους φοβεροὺς μετεωρίτες.

Sydney-Brighton Le Sands 31-10-2001

ΜΗΝΥΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΡΦΗ

Τὸ νὰ ζητᾶς ἀπὸ τὸν ποιητὴ
νὰ ἑρμηνεύσει τοὺς στίχους του
εἶναι σὰ νὰ πιέζεις τὸν μάρτυρα
ν' ἀνακαλέσει τὴν πρώτη κατάθεση.

Δοκίμασαν κάτι τέτοιο καὶ στὸ σκάνδαλο
τοῦ Watergate
μὰ πῆραν τὴν ἀπάντηση ἀπ' τὸν Νέγρο
πὼς ἂν ὑποχωροῦσε στὶς πιέσεις των
δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδεῖ
στὰ μάτια τὴν γάτα του!
Ποιὸς ποιητὴς θά 'ταν λιγότερο πιστὸς
στὴν ταυτότητα τῆς μορφῆς
ξέροντας πὼς αὐτὴ μονάχα εἶναι τὸ μήνυμα
ἀπαράλλαχτη γιὰ τὸν ἄνθρωπο
καὶ γιὰ τὴν γάτα;

Sydney-Brighton Le Sands 3-11-2001

ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Εἴπαμε, εἶναι ἄνθρωποι κοινοὶ
σὰν τοὺς ἄλλους
ὅμως κι' αὐτὸ δὲν εἶναι τελείως ἀκριβές.
Ἀλλάζουν τόσο εὔκολα κι' αἰφνιδίως
ὄχι μονάχα ψυχικὴ διάθεση
ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων
τὸ χρῶμα στὴν ἀτμόσφαιρα
τοὺς μετασχηματισμοὺς στὰ νέφη
τὶς καμπυλότητες καὶ τὶς αἰχμὲς
στὰ βουνὰ
ἀκόμη καὶ στὸ ἀπέναντι ἀκρωτήριο.
Εἶναι αὐτοὶ ποὺ βλέπουν ὄνειρα μὲς στὸ
μεσημέρι
μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα.
Αὐτοὶ ποὺ οἰκειοποιοῦνται τὶς τύψεις τῶν ἄλλων
γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν δυστυχισμένοι.
Αὐτοὶ ποὺ μιλοῦν μὲ νεράϊδες καὶ σκιὲς
περπατοῦν σὰν τὸν Χριστὸ ἐπὶ τῶν κυμάτων
καὶ καταποντιζόμενοι δὲν ἀφήνουν νὰ βραχεῖ
ἡ στολή τους ἡ πρώτη...

Sydney-Brighton Le Sands 5-11-2001

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΡΟΥΧΩΝ

Μοῦ φτάνει νὰ σκεφτῶ
τὴν πιὸ λιτὴ ποικιλία τῶν ρούχων
ἀπὸ τὶς πάνες τοῦ μωροῦ
ἕως τὶς γάζες τῶν πληγῶν
καὶ τὸ ὁριστικὸ σπαργάνωμα τοῦ σάβανου,
γιὰ νὰ πεισθῶ πὼς ἡ γύμνια
εἶναι τὸ πρῶτο μας γνώρισμα.

Sydney-Brighton Le Sands 7-11-2001

ΛΑΓΝΕΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σπάσαμε τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου
ἀκόμη καὶ τοῦ φωτὸς
ἀλλὰ δὲν σπάσαμε τὸν καλπασμὸ
τῆς ἀπομακρύνσεως
ἀπ' τὴν ἀρχέγονη ἑστία τῆς ζωῆς,
ἀκόρεστη λαγνεία θανάτου.

Sydney-Redfern 7-11-2001

ΤΥΦΛΗ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ

Παραπονιόταν πὼς συνεχῶς πέφτουν φύλλα
καὶ λερώνουν τὴν αὐλὴ
χωρὶς νὰ λογαριάσει οὔτε μιὰ φορὰ
τὸ ἄμοιρο δέντρο
ποὺ στεκόταν παράμερα
κι ἔπρεπε νὰ περιμένει καρτερικὰ
μέχρι τέλους
τὴν πλήρη ἀπογύμνωση ἐτήσιο ἐξευτελισμὸ
γιὰ νὰ δεχθεῖ ἀργότερα σὰν ἀντάλλαγμα
ἕνα καινούργιο φύλλωμα.

Great Keppel Island 11-11-2001

BLUE MOUNTAINS

Ἐκείνη ἡ ἀπέναντι ὀροσειρὰ
καθὼς ἀναδύεται εὐθυτενὴς ἀπ' τὴ θάλασσα
συνεχῶς ἐναγκαλιζόμενη τὰ νέφη
μὲ σύντομες ρευστὲς περιπτύξεις
διατηρεῖ μονίμως μιὰν ἀνεξήγητη μεγαλοπρέπεια
χωρὶς νὰ διαθέτει ἰδιαίτερο ὕψος
μήτε δασωμένες πλαγιὲς
μήτε χιόνια.
Πρὸ πάντων ὅμως ἡ ἐξέχουσα σειρὰ τοῦ βάθους
ποὺ ἀκουμπᾶ τὸν ὁρίζοντα καὶ μοιάζει
λεπτοφυέστερη
παίρνοντας ἕνα χρῶμα μὼβ
τὴν αὐγὴ καὶ τὸ δείλι
ματώνει τὴν καρδιὰ ὅποια κι ἂν εἶναι
τὰ τρέχοντα αἰσθήματα τῆς στιγμῆς
πένθος θολὸ ποὺ διαχέεται σ' ὁλόκληρο τὸ τοπίο
λὲς καὶ μιὰ δύναμη βαθύτερη ἀπ' τὴν ψυχὴ
διαβάζει ἀκριβέστερα τὴν ὥρα ἐκείνη
τὰ ἐπερχόμενα.

Great Keppel Island 13-11-2001

ΠΟΔΟΜΑΝΤΕΙΕΣ

Βλέποντας τὶς ἀνώνυμες πατημασιὲς
στὴν βρεγμένη ἄμμο
μέτρησα πάλι
τὸν ρυθμὸ τῆς φυγῆς,
δηλαδὴ τὸν σφυγμὸ τῆς ζωῆς
ποὺ ἔχει ἡ ἀνάσα μας
στὸν κόσμο τοῦτο ποὺ τὸν λέμε
τὸν ἀπάνω.

Great Keppel Island 13-11-2001

Ο ΡΥΘΜΟΣ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ

Ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται κατὰ πρῶτο λόγο
τὸ τί θὰ δοῦμε καὶ θ' ἀκούσουμε κάθε φορὰ
ποὺ ἀλλάζει τὸ σκηνικὸ
καθὼς πορεύεται τὸ φῶς
ἐν μέσῳ συμπληγάδων.
Ἂν οἱ στοχαστικοὶ μιλήσανε γιὰ αὐτεξούσιο
δὲν ἦταν γιὰ νὰ ξεχωρίσουν ὑπεροπτικὰ
τὸ πρόσωπο ἀπ' τὰ συμβαίνοντα
σ' ἕναν κόσμο ἀενάου ροῆς
ἀπορρήτων ὀσμώσεων.
Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάσει
ἦταν πρωτίστως ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν εὐαίσθητων
δηλαδὴ τῶν ἑκάστοτε γρηγορούντων
ποὺ ἤθελε νὰ καταγράφει ἐν λεπτομερείᾳ
τὸν βηματισμὸ τοῦ διερχόμενου θαύματος.

Great Keppel Island 14-11-2001

ΣΥΝΑΛΛΗΛΙΑ

Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ μπορεῖς νὰ τὸ φτάσεις,
τὸ δικαιοῦσαι.
Ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ πεῖ ἄνευ ὅρων.
Ὅρος ἀπαράβατος στὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας
ὁ ἀδιαίρετος ἄνθρωπος.

Great Keppel Island 14-11-2001

ΦΩΣ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΟ

Ποτὲ ὁ ζωγράφος δὲν ἦταν ποιητὴς
μήτε ὁ ποιητὴς ζωγράφος
ὅσο σκληρὰ κι' ἂν ἀγωνίστηκαν
τὰ δίδυμα ἀδέλφια
ν' ἀποκρυπτογραφήσουν τῆς ζωῆς τὸν γρίφο
ποὺ πάντα βέβαια τὸν συνόδευε μουσικὴ δωματίου
ὅμως ἀμφιθυμίας ἀβάσταχτης
καθὼς κι ἄλλες τέχνες
ποὺ εὐδοκιμοῦν στὸ μεταίχμιο.
Τὸ φῶς τοῦ ἥλιου δὲν ἐξαντλεῖται
στὰ χρώματα τῆς ἴριδας
ἀφοῦ ἔχει τόσες ἀκόμη ἀποχρώσεις
καὶ σκιάσεις ἄλλες τόσες,
γι' αὐτὸ θά 'ταν βανδαλισμὸς ἂν τολμούσαμε
νὰ μὴ φυλάξουμε ἀσύγχυτο τὸ ἀκαριαῖο
βλέμμα τοῦ καλλιτέχνη.

Great Keppel Island 15-11-2001

«ENDLESS SUMMER»

Μόνο σὲ τούτη τὴ γωνιὰ τῆς ἀπέραντης χώρας
μπορεῖς χωρὶς ὑπερβολὴ νὰ μιλᾶς γιὰ
«ἀτέλειωτο καλοκαίρι»
κι' ὄχι μονάχα νὰ τὸ λὲς σὰν ἐπιφώνημα
τῆς στιγμῆς
ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ γράφεις πάνω στὸ σκάφος σου
σύνθημα εὐκτικὸ
ἀποτρόπαιο γιὰ θεοὺς καὶ δαίμονες
ποὺ ὡς γνωστὸν πολλαπλασιάζονται ἀντιστρό-
φως ἀνάλογα
μὲ τοὺς θαμῶνες τοῦ μόνου στὸ νησὶ Πανδοχείου.
Καὶ βέβαια δὲν ξεχνᾶς ὅτι καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς
εἶχε ἐκ τῶν προτέρων τὴν φιλοδοξία
νὰ δηλώσει φεύγοντας
πὼς ἐδῶ ἦταν ποὺ εἶδε τὴν ψυχή του
νὰ ναυαγεῖ.
Πάντως «ἀτέλειωτο καλοκαίρι» ἐγγυῶνται παρὰ ταῦτα
τ' ἀνυποχώρητα βράχια
ἢ ἕως ἐσχάτου βαθμοῦ συντετριμμένη ἀμμουδιὰ
τὰ φιλέρημα νέφη ποὺ ἔρχονται μόνο
νὰ δροσίσουν γιὰ λίγο
τὴν ἀειθαλῆ νωχέλεια τοῦ τροπικοῦ ὁλοκαυτώματος
τὰ δὲ λοιπὰ ἐπαφίενται ὡς συνήθως
στὴν ὅλως ἀπρόβλεπτη φιλοτιμία τοῦ ἀνθρώπου.

Great Keppel Island 15-11-2001

ΑΠΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Ἀνάψανε κι ἀπόψε τοὺς παραθαλάσσιους πυρσοὺς
ἀλλὰ προφανῶς δίχως ἀντίκρυσμα
δηλαδὴ μᾶλλον ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα
ὅπως συνήθως λέμε γιὰ χειρονομίες ἀμηχανίας.
Οἱ θαμῶνες τοῦ μοναδικοῦ στὸ νησὶ Πανδοχείου
εἶχαν γαλουχηθεῖ μέχρι προσφάτως
σὲ ἀποικιοκρατικὴ χλιδὴ
σχεδὸν ταυτισμένη σὰν σύνδρομο
μὲ τὴ νωχέλεια τοῦ τροπικοῦ κλίματος.
Ἄρα κι' ὕστερ' ἀπ' τὸ αἰφνίδιο ἀναποδογύρισμα
τοῦ μέχρι χθὲς ἀνάλγητου κόσμου
δὲν θὰ δέχονταν ἀσφαλῶς νὰ ὑστερήσουν
σὲ κεκτημένες ἀξιώσεις
ὅσο λίγοι κι ἂν τόλμησαν ἐφέτος νὰ ταξιδέψουν
ὅσο λίγοι κι ἂν ἔρχονται ἐφεξῆς.

Great Keppel Island 16-11-2001

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Ρωτούσαμε γιὰ τὴν Ἀρχὴ
μᾶς παραπέμψανε στὸ Τέλος.
Καθὼς πηγαίναμε πρὸς τὸ Τέλος
μᾶς ἔκλεισε τὸ στόμα ἡ Ἀρχή!

Great Keppel Island 16-11-2001

ΟΤΑΝ Η ΑΝΟΙΞΗ ΣΥΝΩΜΟΤΕΙ

Ἡ Ἄνοιξη ἐφέτος ἦλθε καθυστερημένη
κι ἔφυγε νωρὶς
χωρὶς καμμιὰ προειδοποίηση
σὲ μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς
χωρὶς μιὰ τυπικὴ συγγνώμη στὰ ἐξαπατηθέντα
φυτὰ καὶ ἄνθη.
Ποῦ νὰ καταγγείλει κανεὶς τὴν Ἄνοιξη
ὅταν συνωμοτεῖ πίσω ἀπ' τὴ ράχη μας
μ' ἕνα ἑτεροχρονισμένο Καλοκαίρι,
ἐνῶ οἱ Κυβερνῶντες ἀπέρχονται ἀνεύθυνοι
ἀπ' τὴν σκηνὴ
ἀπαιτώντας ἀπ' ὅλους μας νὰ σεβασθοῦμε
τὰ μπάνια τοῦ λαοῦ!
Κι ὅμως εἶναι γνωστὸ ἀκόμη καὶ στοὺς ἀφελεῖς
ὅτι κανεὶς λαὸς δὲν εὐημερεῖ
ἂν δὲν λειτουργοῦν μὲ στοιχειώδη εὐπρέπεια
τοὐλάχιστον οἱ τέσσερις ἐποχὲς τοῦ χρόνου.

Great Keppel Island 17-11-2001

ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κεῖνος ποὺ περπατάει μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες
εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ δέσμιος
ἑνὸς ἀόρατου καταναγκασμοῦ
ἀδιάφορο ἂν πρόκειται γιὰ πρόδηλη κούραση
ἢ εἰκαζόμενη ἀκηδία καὶ θλίψη.
Πῶς νὰ ἑρμηνεύσει κανεὶς τέτοια ὀξεία
ἀντιπαράθεση
ἀνάμεσα στὰ πάνω καὶ τὰ κάτω ἄκρα
τοῦ ἴδιου σώματος;
Ἀπὸ ποιὸ σημεῖο καὶ πέρα ἡ ποικιλία
δυνατοτήτων
δηλώνει κίνδυνο ἀσυνέχειας στὴ δομὴ
πρόβλημα κοινοῦ στόχου στὴ λειτουργία;
Ἂν τέτοια ἐρωτήματα γεννᾶ τὸ σῶμα,
πῶς θὰ βολέψουμε τὴν ψυχή;

Great Keppel Island 17-11-2001

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΑΥΤΙΣΜΟΣ

Ὅταν ξυπνᾶ δὲν θέλει νὰ μιλήσει,
τὸ βλέμμα του ἐπιμόνως ἐνδοστρεφὲς
μοιάζει νὰ συνεχίζει ὄνειρο
μόνο μὲ μορφὲς
μουσικὴ χωρὶς λόγια.
Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς φτάσαμε δι' ἄλλης ὁδοῦ
στὴ μεταστροφὴ τῶν Παρθένων:
Ὅταν ὁ λόγος εὐτελίζεται σὲ πληθωρισμὸ
διέξοδος ἄλλη γιὰ τὸν τίμιο δὲν ὑπάρχει
παρὰ ἕνας κατ' ἐκλογὴν αὐτισμός.

Great Keppel Island 18-11-2001

ΖΗΤΗΜΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

Ἐκεῖ ποὺ φτάσανε τὰ πράγματα
θά 'πρεπε νὰ ἱεραρχήσουμε ἀπ' τὴν ἀρχὴ
ὅλες τὶς ἀξίες σὲ ἄλλη βάση.
Γνωρίζοντας ὅτι ἐμεῖς κι αὐτοὶ δὲν πρόκειται
νὰ βρεθοῦμε ποτὲ κάτω ἀπ' τὴν ἴδια Σημαία
δὲν εἶναι διόλου συνεπὲς νὰ δυσανασχετοῦμε ἀκόμη
γιὰ ὅποιες προκλήσεις των ἢ ἀπειλές.
Ἀντιθέτως, θά 'ταν σημεῖο δικοῦ μας ἐκφυλισμοῦ
ἂν κάποτε ἔπαυαν νὰ μᾶς ἀδικοῦνε.
Αὐτὸ θὰ σήμαινε πὼς ἔπαψαν νὰ μᾶς θεωροῦν
ἀντίθετους
καὶ μάλιστα ἰδιαζόντως ἐπικινδύνους.

Great Keppel Island 18-11-2001

ΤΟ ΠΙΟ ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΘΕΑΜΑ

Τὸ πιὸ μακάβριο θέαμα
φαντάρος σκοτωμένος
τὰ χέρια του ὁλόγυμνα
τὰ πόδια του πρησμένα
ὅλα τὰ ροῦχα του χακὶ
τυφλῆς ὑπακοῆς
καὶ τὸ παγούρι τοῦ νεροῦ
ἀχρείαστο στὴ μέση.
Ἂν ὅλα τώρα μάταια,
πῶς νὰ μὴν ἀπορεῖς
πῶς θὰ τὴν βροῦν τὴ Μάνα του
νὰ 'ρθει νὰ τὸν κηδεύσει;

Great Keppel Island 18-11-2001

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ

«Οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν»
Ρωμ. 8,30

Αὐτὸς τὸ ξέρει καλύτερα
κι ἀπὸ τοὺς φίλους
κι ἀπ' τοὺς ἀναγνῶστες του:
γιὰ τὰ ὅσα τόλμησε νὰ καταθέσει
δὲν θὰ τὸν ὑπερασπισθεῖ κανεὶς
ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.
Ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ τὸ καταλόγιζε σὲ κανένα
ὡς προδοσία.
Εἶναι ἀνθρώπινη ἀδυναμία
ἴσως ἀκόμη κι ἀρετὴ
νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἐγγυηθοῦν
ἀνενδοιάστως
πράγματα ποὺ δὲν ἔζησαν ἀπὸ πρῶτο χέρι.
Ἕως τὸ τέλος λοιπὸν
κι ἀκόμη πέρ' ἀπὸ τὸ τέλος
ἕως τὴν αἰωνιότητα ποὺ ξέρει μόνο ὁ Θεὸς
αὐτὸς δὲν ἔχει ἄλλο Συνήγορο
παρὰ τὴν αἱμάσσουσα συνείδησή του.
Τὴ δύναμη νὰ στέκεται διὰ βίου
φρουρὸς σ' αὐτὴ τὴ μοναξιὰ
δὲν τὴν ἀντλεῖ ἀπὸ τίποτε δικό του
γι' αὐτὸ μὴ γένοιτο νὰ καυχηθεῖ,
τὴν βρίσκει πάντα στὸ κρυφὸ γεγονὸς
ποὺ πάλι μόνος αὐτὸς γνωρίζει:

δὲν διάλεξε αὐθαιρέτως αὐτὸν τὸν ρόλο.
Ἄλλος τὸν διάλεξε
χωρὶς κἀν νὰ τὸν ρωτήσει.
Ἔτσι, ὅλη ἡ ὀδύνη του πηγάζει
ἀπὸ ἕνα καὶ μόνο:
ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀκατανόητη ἐκλογή.

Great Keppel Island 20-11-2001

«ΛΑΟΣ ΔΥΣΣΕΒΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ»

Δὲν ἀναφέρεται, κύριοι, στὸν Παλαιὸ Ἰσραήλ,
σ' ἐμᾶς ἀναφέρεται
ποὺ δῆθεν Τὸν πιστέψαμε καὶ βαπτισθήκαμε
στ' ὄνομά Του
ἀφοῦ προηγουμένως τὸν εἴχαμε πανηγυρικὰ
ὁμολογήσει
ἐν μέσῃ Ἐκκλησίᾳ
«Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ»
κι ὅμως αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμπόδισε νὰ γεμίσουμε
τοὺς δικούς μας αἰῶνες μὲ σκοτάδι πυκνότερο
μὲ περισσότερο ψεῦδος καὶ θάνατο
ἀπὸ τοὺς πρὸ ἡμῶν,
δοθέντος μάλιστα πὼς ἰσχυριζόμασταν
ὅτι τὰ πάντα διαχειρισθήκαμε ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου!
Χαλκεύσαμε εἴδωλα Χριστιανικὰ
εἰδεχθέστερα ἀπὸ τὶς μούμιες τῆς Αἰγύπτου
καὶ τῶν Ἀσσυρίων τὰ ξόανα
τὰ στήσαμε μάλιστα ἐπὶ Καθέδρας
ν' ἀποφαίνονται ἀλαθήτως γιὰ τὰ πάντα
ἀκόμη καὶ γιὰ αἰώνια ζωὴ
ἢ γιὰ αἰώνια κόλαση.
Μ' ὅλ' αὐτὰ βέβαια δὲν Τὸν ἀρνηθήκαμε μόνο,
Τὸν καταργήσαμε ὁριστικὰ
ἀφοῦ πιὰ δὲν εἶναι Αὐτὸς «τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν
τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον»!

Great Keppel Island 21-11-2001

ΑΠΑΞΙΩΣΗ

Οἱ δικές μας πράξεις, σὰν νὰ μὴν ἔγιναν
γι' αὐτὸ ξεχνιοῦνται τόσο γρήγορα
ὄχι μονάχα ἀπὸ μᾶς
ἀλλὰ κι' ἀπ' ὅσους τὶς σημείωναν κατασκοπεύοντας
γιὰ νὰ μᾶς δικάσουν.
Ἀφοῦ μήτε τὰ πρῶτα ὑλικὰ δικά μας
πῶς ν' ἀντέξουν στὸ χρόνο
καὶ στὶς παρεμβαλλόμενες ἀντιξοότητες
πράξεις ἀνυπόστατες;
Ἐμεῖς ἁπλῶς μετατοπίσαμε κάποια στοιχεῖα
φροντίζοντας ὅσο γινόταν
νὰ μὴ σπάσουμε κρύσταλλα,
κι ἂν κάποτε συνέβαινε τέτοιο ἀτύχημα
βλέπαμε μόνο πῶς ἐλευθερωνόταν τὸ φῶς
χρυσώνοντας τὰ συντρίμμια.

Melbourne 25-11-2001

Ο ΚΛΑΥΣΙΓΕΛΩΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝΤΩΝ

«Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.»
Α΄ Θεσσ. 5,16

Χρόνια τὴν γύρευα ἐτούτη τὴν στιγμὴ
νὰ ἐξηγηθῶ —πρὶν κλείσω ξαφνικὰ τὰ μάτια—
πρὸς ὅλους τοὺς ἄμουσους καὶ τοὺς μεταπράτες
στὸ πάναγνο βασίλειο τῶν Μουσῶν
ποὺ θέλοντας ν' ἀκυρώσουν τὴν φωνή μου
πίστεψαν πὼς θὰ διέστρεφαν καὶ τὴν Ποίηση.
Βρίσκοντας δῆθεν πληθωρικὴ τὴν γραφή μου
νόμισαν ὅτι γράφω στίχους ἀπὸ ματαιοδοξία
ἢ ἄλλες βέβηλες σκοπιμότητες
γιατὶ ἀσφαλῶς εἶναι πάντα εὐκολότερο
νὰ κρίνεις ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια.
Ὅμως ἡ Ποίηση, ἱερὸς κλαυσίγελως τῶν Γρηγορούντων,
δὲν ἔχει διαλείψεις μήτε διαλείμματα
ὅπως ἀκριβῶς ἐδίδαξαν καὶ οἱ Στουδίτες
μὲ τὴν Τάξη τῶν Ἀκοιμήτων.
Ὅσοι λοιπὸν κρατοῦν στατιστικὲς
καὶ μετροῦν κατὰ κόσμον
τὴν κίνηση τῶν δακρύων
τηροῦν τοὺς νόμους τῆς Ἀγορᾶς
κι ἐγὼ τοὺς ἄφησα ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ χαίρονται
τὰ παντοειδῆ ἀγοραῖα...

Sydney-Brighton Le Sands 26-11-2001

ΟΙ ΧΑΡΚΙΑΝΟΙ

Δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀκολουθήσει
Ἠρωδιὸς
δὲν θέλαμε νὰ χάσουμε τὸ δρόμο
οὔτε τὸ σπίτι,
γι' αὐτὸ καὶ τὴν πολίχνη μας τὴν
χτίσαμε
στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ψηλορείτη.

Sydney-Brighton Le Sands 29-11-2001

Η ΦΕΥΓΑΤΗ ΔΟΞΑ

Ὅσο κι ἂν κάποτε ζηλεύουμε
τὴν μακροβιότητα τῶν ἀψύχων
τὰ χτίσματα ποὺ ἐπιβιώνουν ὡς ἐρείπια
συντηροῦν ἕνα πένθος ἀφόρητο.
Εἶναι σὰν τὸν σπασμένο δίσκο
λὸνγκ-πλέϊ
ποὺ συνεχίζει νὰ τὸν τυραννᾶ ἡ βελόνα
χωρὶς ἐλπίδα ν' ἀκουστεῖ μουσικὴ
καὶ δὲν λέει κανεὶς νὰ τὸν σταματήσει.
Τὰ κτίσματα ποὺ σωπαίνουν ἐρειπωμένα
δὲν καταγράφουν ἁπλῶς τὴν φθορά,
πρὸ πάντων καταγγέλλουν τὴν ἀπουσία
καθὼς σὰν τὰ κουρελιασμένα ροῦχα
ἀνακαλοῦν τὴν φευγάτη δόξα
εὐδαιμονίας σωμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 1-12-2001

Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ

Δὲν εἶναι τόσο τὰ πράγματα
ποὺ ὅπως κι ἂν τὸ κάνουμε
μένουν πάντα τὰ ἴδια·
εἶναι ἡ διάταξη τῶν πραγμάτων
στοὺς προσωπικοὺς χώρους καὶ τὶς κοινόχρηστες
ἐκτάσεις
στὸ δρόμο μὲ τὴν κίνηση
ἢ τὰ δημόσια τέρατα ὑποτιθέμενης ἀδράνειας
ποὺ κάνουν τὴ διαφορὰ
μοναδικὴ τὴν ματιά σου.
Ποιὸς ἐπιτέλους κινεῖ τὰ νήματα
πίσω ἀπ' τὶς κοῦκλες;
Ποιὸς διατάζει τὰ πράγματα
ποῦ θὰ σταθοῦν καὶ πῶς θὰ πέσουν
ὅταν πιὰ δὲν ἀντέχεται
ἡ ταυτισμένη μὲ μιὰ μόνο ἐντύπωση
παρουσία τους;
Εἶναι ὁ σεμνότερος θαυματοποιὸς
ποὺ μνημειώνει ὅλες τὶς στιγμὲς
μὲ τὴν ἴδια ἀκριβῶς χειρονομία
ποὺ τὶς ἀκυρώνει.

Sydney-Brighton Le Sands 10-12-2001

ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ

«Δὲν μπορεῖτε νὰ ἀποσυναρμολογήσετε τὴ θάλασσα.»
Ἴλία Πριγκοζίν

Μόνο ἕνας ποιητὴς ἢ ἕνας σοφὸς
μιλάει ἔτσι γιὰ τὴ θάλασσα,
ἀνεξερεύνητη σὰν τὴν ἄβυσσο
περίπλοκη καὶ ἱερὴ
σὰν τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney-Brighton Le Sands 17-12-2001

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Κλυδωνιζόμαστε στὰ φθαρτά, ὑπερφρονοῦμε καὶ ὑπεραιρόμεθα ὑπερτιμοῦμε τὶς πράξεις μας... ἐμεῖς οἱ κατὰ σύμβασιν ζῶντες.

Τ. Παπατσώνης

Τὸ ξέρει ὁ καρδιογνώστης Θεὸς
πὼς τὸν φαρισαϊσμὸ τὸν σιχαίνομαι
περισσότερο ἀπ' τὴν ὅποια ἀκολασία
κι ἂς μὴν ἐπιτρέπει τὸ «σχῆμα» μου
τέτοιες κοινωνικὰ ἐπικίνδυνες ἐλευθεριότητες.
Δὲν ντρέπομαι λοιπὸν νὰ δηλώσω
ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
πὼς δὲν θυμοῦμαι νά 'νιωσα ἠθικὰ μειωμένος
γιὰ ὁποιαδήποτε δημόσια πράξη μου
ὅσο ἐταστικὰ κι ἂν σκαλίζω πρὸς τὰ πίσω
τὴν ἐνσυνείδητη βιοτή μου.
Θυμοῦμαι ὅμως κι' ἀκόμη μοῦ σπαράζουν τὴν ψυχὴ
ἀπὸ ἀπαρηγόρητη ἀμηχανία καὶ θλίψη
κάποιες φορὲς ποὺ πλήγωσα μὲ τὴν ἀπερι-
σκεψία μου
συνάνθρωπο ἀγαπημένο σὲ κουβέντα
τὲτ-α-τὲτ
ὅπου λόγια καὶ δάκρυα εἶχαν λασπώσει μαζὶ
σὲ μιὰ ὀδύνη πλήρους ἀδιεξόδου.
Ἔτσι, μοναδικὴ φορὰ
ποὺ ἔνιωσα δημόσια μειωμένος
ἦταν ὅταν πῆγα ἐθελοντὴς αἱμοδότης
σὲ Νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν
κι ἡ προσφορά μου δὲν ἔγινε δεκτὴ
μόλις ἄκουσαν ὅτι πάσχω ἀπὸ διαβήτη!

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2001

ΣΑΝ ΝΟΜΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ

Ἀπόψε τὸ φεγγάρι ἐρυθροκίτρινο
σχῆμα ἀκανόνιστο σὰ νόμισμα βυζαντινὸ
σ' ὁλόκληρη τὴν τριμμένη ἀπ' τὸν χρόνο
περίμετρο φαγωμένο
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παρηγορήσει νεράϊδες
μήτε νὰ ἐνθαρρύνει τολμήματα
ὑπνοβατῶν.
Ἀναρτημένο στὸ μουντὸ στερέωμα
μιὰ τρύπα φλογισμένη στὸν οὐρανὸ
ὑπόμνηση ἐνεργοῦ ἀλληλεγγύης
στοὺς κάτω πυροσβέστες ποὺ παλεύουν
μὲ τὶς ἑκατὸ ἑστίες πυρκαγιᾶς
χωρὶς νὰ ξέρουμε ἀριθμὸ τῶν ἐμπρησμῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 28-12-2001

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ

Ἔβλεπα παντοῦ ὁράματα τῆς θάλασσας.
Γ. Σεφέρης

Μήτε μᾶς εἶπαν, μήτε θὰ μᾶς ποῦν
πότε θὰ φύγει ἡ θάλασσα
πότε θὰ 'ρθοῦν τὰ φύκια.
Πάντως ἐσὺ νὰ χαίρεσαι
στὸ πήγαιν'-ἔλα τοῦ νεροῦ
τὸ χρῶμα τὸ γαλάζιο
ξεχνώντας τὸ ἰώδιο γιὰ φαρμακοποιούς.

Sydney-Brighton Le Sands 30-12-2001

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Οἱ λεπτοδεῖχτες 9
2. Ἡ ἐπανάσταση τοῦ ἥλιου 10
3. Στὸ ἀπόλυτο κενὸ ἀέρος 11
4. Τὸ μυστικὸ τοῦ ὠκεανοῦ 12
5. Στὸ δειλινὸ μιᾶς ἐποχῆς 13
6. Μνήμη 14
7. Λαιμητόμος ἀναίμακτη 15
8. Κάθε λέξη 16
9. Ἡ μόνη λύση 17
10. Ἡ θλίψη τῆς στατιστικῆς 18
11. Ἀνωνύμων ἀνέμων 19
12. Συζυγίες 20
13. Γνωμάτευση 21
14. Ἀφροδίτη ἀτέλεστη 22
15. Ἡ διαφορά 23
16. Τὰ σύννεφα 24
17. Ὀλιγάρκεια 25
18. Τάφος ἀσύλητος 26
19. Λίθοι καὶ πλίνθοι 27
20. Τὰ ἀνεπανόρθωτα 28
21. Ἔπος σαφῶς κυκλώπειον 29
22. Οἱ λέξεις μου 30
23. Οἱ πιὸ φιλότιμοι 31
24. Σημεῖα καὶ τέρατα 32
25. Ἡ ἀθωότητα τοῦ φεγγαριοῦ 33
26. Sydney 34
27. Χαιρετισμὸς στὸν Rodin 35
28. Σχήματα = Μικτὰ τεχνουργήματα 36
29. Οἱ τέως βεβαιότητες 37

30. Δοκητισμοί 38
31. Οἱ λέξεις καὶ τὸ πρόσωπο 39
32. Δὲν ἦταν ψέμα 40
33. Τῇ Ὑπερμάχῳ 41
34. Μιὰ ἄλλη Καρυάτιδα 42
35. Πίσω ἀπ' τὸν φράχτη 43
36. Κεῖνοι ποὺ γράφουν γρίφους 44
37. Ἡ λήξη τοῦ δράματος 45
38. Στὸν Ezra Pound 46
39. Μακρυνὸ ἀπείκασμα 47
40. Βαρβαρότητες εὐγενῶν 48
41. Οἱ ψεῦτες καὶ οἱ ἐπίορκοι 49
42. Ἡ παλάμη τοῦ ἀνθρώπου 50
43. Θλιβερὲς ἀνισότητες 51
44. Τὰ παιδιὰ τοῦ Ποσειδώνα 52
45. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου 53
46. Τὸ παράλυτο μεσημέρι 54
47. Ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν αἰσθήσεων 55
48. Κρίνος ἀμάραντος 56
49. Τρέλα ἡ γαληνότατη 57
50. Καὶ τότε, φεῦ 58
51. Ποίηση 59
52. Πρὶν ἀπὸ τὴν νάρκωση 60
53. Τὰ βαμμένα μαλλιά 61
54. Εἰσβολὴ στὴν οὐτοπία 62
55. Ἡ ἄλλη δικαιοσύνη 63
56. Παραίνεση 64
57. Τὸ δωμάτιο τοῦ πεθαμένου 65
58. Τέκνα ὑψηλοῦ κινδύνου 66
59. Τὸ ἔλλειμμα στὴν εἰκόνα 67
60. Ἑφτὰ φορές 68

61. Ἡ ὁλοκληρία ποὺ σωπαίνει 69
62. Σπονδὴ στὸ ἀνέφικτο 70
63. Τὸ προνόμιο τῆς ἀπουσίας 71
64. Ἡ ἀναπόληση τῶν χρωμάτων 72
65. Ἐν ἀπηγορευμένῃ μωρίᾳ 73
66. Οἱ Κυκλάδες 74
67. Πίνακας περιεχομένων 75
68. Μαζοχισμὸς ἀνεπίτρεπτος 76
69. Παναγία ἡ «Θαλασσομαχοῦσα» 77
70. Ὁ νέος τρόπος 78
71. Ὁ Μισάνθρωπος 79
72. Ἡ ρεματιά 80
73. Ὅταν ὁ ἥλιος ἡττᾶται 81
74. Τομὲς καὶ συντομία 82
75. Ἐπικοινωνιολόγοι 83
76. Ἡ μοίρα τοῦ κόσμου 84
77. Πόλη ἀχειροποίητη 85
78. Νέοι καὶ γέροι 86
79. Ὁ πλειοδοτῶν μειοδότης 87
80. Φράση καὶ ἔκφραση 88
81. Δεῦτε ἀθορύβως 89
82. Σταυρόλεξα καὶ χειρομαντεῖες 90
83. Τελεία καὶ παύλα 91
84. Dies Solaris 92
85. Ἀμφίβολο προνόμιο 93
86. Τίμιοι μὲ τὴν ἀλήθεια 94
87. Τὸ θέμα 95
88. Ὑποθήκη 96
89. Κόσμος πολύτροπος 97
90. Ad Fontes 98
91. Ἀνανεούμενες διαψεύσεις 99

92. Τὸ ἱερὸ καὶ τὸ βέβηλο 100
93. Ὁ τελευταῖος χορὸς τοῦ Ζαλόγγου 101
94. Ἡ ἑβδομάδα τῶν πέντε ἡμερῶν 102
95. Σημειώσεις ἡμερολογίου 103
96. Τοπίο ἀποκαλυπτικό 104
97. Μήνυμα εἶναι ἡ μορφή 105
98. Οἱ αὐθαιρεσίες τῶν ποιητῶν 106
99. Ἡ ποικιλία τῶν ρούχων 107
100. Λαγνεία θανάτου 108
101. Τυφλὴ ἰδιοτέλεια 109
102. Blue Mountains 110
103. Ποδομαντεῖες 111
104. Ὁ ρυθμὸς τῆς φυγῆς 112
105. Συναλληλία 113
106. Φῶς ἀδιαπραγμάτευτο 114
107. «Endless Summer» 115
108. Ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα 116
109. Μεταφυσικὸ ἀδιέξοδο 117
110. Ὅταν ἡ Ἄνοιξη συνωμοτεῖ 118
111. Δομὴ καὶ λειτουργία 119
112. Κατ' ἐκλογὴν αὐτισμός 120
113. Ζήτημα συνεπείας 121
114. Τὸ πιὸ μακάβριο θέαμα 122
115. Μοναχικὸς Συνήγορος 123
116. Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος 125
117. Ἀπαξίωση 126
118. Ὁ κλαυσίγελως τῶν γρηγορούντων 127
119. Οἱ Χαρκιανοί 128
120. Ἡ φευγάτη δόξα 129
121. Ὁ Σκηνογράφος 130
122. Τῶν ἀδυνάτων 131

123. Δημόσια ἐξομολόγηση 132
124. Σὰν νόμισμα βυζαντινό 133
125. Τὸ χρῶμα μὲς στὴν κίνηση 134